

Den Europæiske Unions Tidende

L 23

Dansk udgave

Retsforskrifter

53. årgang

27. januar 2010

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 72/2010 af 26. januar 2010 om fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af Kommissionens inspektioner på luftfartssikkerhedsområdet ⁽¹⁾** 1
- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 73/2010 af 26. januar 2010 om fastlæggelse af krav til luftfartsdatas og luftfartsinformations kvalitet i det fælles europæiske luftrum ⁽¹⁾** 6
- ★ **Kommissionens forordning (EU) nr. 74/2010 af 26. januar 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 2336/2003, (EF) nr. 341/2007, (EF) nr. 1580/2007 og (EF) nr. 376/2008 for så vidt angår de betingelser og den form, der gælder for de meddelelser, der skal fremsendes til Kommissionen** 28
- Kommissionens forordning (EU) nr. 75/2010 af 26. januar 2010 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 31
- Kommissionens forordning (EU) nr. 76/2010 af 26. januar 2010 om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 877/2009 for produktionsåret 2009/10 33

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

IV	Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten	
	2010/48/EF:	
★	Rådets afgørelse af 26. november 2009 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder	35
	2010/49/EF:	
★	Kommissionens beslutning af 30. november 2009 om fastsættelse af de første regioner, hvor visuminformationssystemet (VIS) sættes i drift (meddelt under nummer K(2009) 8542)	62

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 72/2010

af 26. januar 2010

om fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af Kommissionens inspektioner på luftfarts-sikkerhedsområdet

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med henblik på at overvåge medlemsstaternes anvendelse af forordning (EF) nr. 300/2008 bør Kommissionen foretage inspektioner. Der er behov for at tilrettelægge inspektioner under Kommissionens tilsyn for at verificere effektiviteten af nationale kvalitetskontrolprogrammer.
- (2) Kommissionen og medlemsstaterne bør samarbejde under forberedelsen og gennemførelsen af Kommissionens inspektioner.
- (3) Kommissionen bør have mulighed for at lade kvalificeret nationalt kontrolpersonale, som stilles til rådighed af medlemsstaterne, deltage i sit inspektionshold.
- (4) Kommissionens inspektioner og rapportering bør gennemføres i henhold til en fast procedure, herunder en standardmetode.
- (5) Medlemsstaterne bør sikre en hurtig afhjælpning af mangler, som konstateres i forbindelse med Kommissionens inspektioner.

- (6) Kommissionen bør kunne foretage opfølgende inspektioner for at verificere, at manglerne er afhjulpet.
- (7) Der bør findes en proces til håndtering af mangler, der betragtes som så alvorlige, at de har væsentlig betydning for luftfartssikkerheden generelt i Fællesskabet.
- (8) De i denne forordning fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 19, stk. 2, i forordning (EF) nr. 300/2008 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastlægges procedurer for Kommissionens gennemførelse af inspektioner med henblik på at overvåge medlemsstaternes anvendelse af forordning (EF) nr. 300/2008. Kommissionens inspektioner skal omfatte medlemsstaternes kompetente myndigheder og udvalgte lufthavne, operatører og enheder, som anvender luftfartssikkerhedsnormer. Disse inspektioner skal udføres på en gennemskuelig, effektiv, harmoniseret og konsekvent måde.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kompetent myndighed«: den nationale myndighed, som en medlemsstat har udpeget i medfør af artikel 9 i forordning (EF) nr. 300/2008

⁽¹⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.

- 2) »Kommissionens inspektion«: en undersøgelse af eksisterende kvalitetskontrol og sikkerhedsforanstaltninger, -procedurer og -strukturer inden for civil luftfart, som Kommissionens inspektører foretager med henblik på at fastslå, i hvilket omfang forordning (EF) nr. 300/2008 er opfyldt
- 3) »Kommissionens inspektør«: en behørigt kvalificeret person, der er ansat af Kommissionen, eller en person, som er ansat af medlemsstaten med henblik på at foretage kontrolovervågningsaktiviteter på nationalt niveau på vegne af den kompetente myndighed, og som er udpeget til at deltage i Kommissionens inspektioner
- 4) »udvalg«: det udvalg, der er nedsat ved artikel 19, stk. 1, i forordning (EF) nr. 300/2008
- 5) »mangel«: manglende opfyldelse af kravene i forordning (EF) nr. 300/2008
- 6) »nationalt kontrolpersonale«: af medlemsstaten ansatte personer, der foretager kontrolovervågningsaktiviteter på nationalt niveau på vegne af den kompetente myndighed
- 7) »prøvning«: efterprøvning af sikkerhedsforanstaltninger på luftfartsområdet, hvorunder der simuleres hensigt til at begå en ulovlig handling, med henblik på at undersøge, hvor effektivt de gældende sikkerhedsforanstaltninger er gennemført
- 8) »kompenserende foranstaltning«: en foreløbig foranstaltning eller række af foranstaltninger, som tilsigter i praktisk muligt omfang at begrænse mangler, der er konstateret under gennemførelsen af en inspektion, inden manglerne kan afhjælpes fuldstændigt.

KAPITEL II

GENERELLE KRAV

Artikel 3

Medlemsstaternes samarbejde

1. Uden at det berører Kommissionens ansvar, skal medlemsstaterne samarbejde med Kommissionen om gennemførelsen af dennes inspektionsopgaver. Samarbejdet omfatter såvel forberedelsesfasen som kontrolovervågnings- og rapporteringsfasen.
2. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige forholdsregler for at sikre, at anmeldelsen af en inspektion holdes fortrolig, så det sikres, at inspektionsprocessen ikke skades.

Artikel 4

Udøvelse af Kommissionens beføjelser

1. Hver medlemsstat sikrer, at Kommissionens inspektører kan udøve deres beføjelser til at inspicere aktiviteterne med

hensyn til sikkerheden inden for civil luftfart hos den kompetente myndighed i henhold til forordning (EF) nr. 300/2008 og hos enhver lufthavn, operatør og enhed, som er omfattet af denne forordning.

2. Hver medlemsstat sikrer, at Kommissionens inspektører efter anmodning får adgang til alle dokumenter af relevans for at vurdere overensstemmelsen med de fælles normer.

3. Støder Kommissionens inspektører på vanskeligheder i forbindelse med udførelsen af deres hverv, bistår de pågældende medlemsstater på enhver måde inden for rammerne af deres beføjelser Kommissionen i fuldførelsen af dens opgave.

Artikel 5

Kvalifikationskrav til Kommissionens inspektører

For at være kvalificeret til at foretage Kommissionens inspektioner skal Kommissionens inspektører have relevant teoretisk og praktisk erfaring og have fuldført en uddannelse hertil.

Uddannelsen skal:

- a) gives af Kommissionen
- b) omfatte et grundkursus og løbende efteruddannelse
- c) sikre, at arbejdet udføres til en tilstrækkelig standard med henblik på at fastslå, om sikkerhedsforanstaltningerne er gennemført i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 300/2008.

Grundkurset skal omfatte en eksamen.

Artikel 6

Deltagelse af nationalt kontrolpersonale i Kommissionens inspektioner

1. Medlemsstaterne stiller nationalt kontrolpersonale, som kan deltage i såvel Kommissionens inspektioner som i de tilhørende forberedelses- og rapporteringsfaser, til rådighed for Kommissionen.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen oplysninger om nationalt kontrolpersonale (mindst én og højst fem personer), som kan indkaldes til at deltage i Kommissionens inspektioner.

3. En liste over alt nationalt kontrolpersonale, som er udpeget af medlemsstaterne, og som opfylder kriterierne i artikel 5, meddeles udvalget hvert år.

4. Et medlem af det nationale kontrolpersonale må ikke deltage i Kommissionens inspektioner i den medlemsstat, hvor den pågældende er ansat.

5. Anmodninger om kontrolpersonale, der skal deltage i Kommissionens inspektioner, skal meddeles den kompetente myndighed i god tid, normalt mindst to måneder inden inspektionen efter planen skal finde sted.

6. Udgifter til det nationale kontrolpersonales deltagelse i Kommissionens inspektion dækkes af Kommissionen i overensstemmelse med Fællesskabets regler.

KAPITEL III

PROCEDURER VED KOMMISSIONENS INSPEKTIONER

Artikel 7

Anmeldelse af inspektioner

1. Mindst to måneder inden inspektionen underretter Kommissionen den kompetente myndighed, på hvis område inspektionen skal foretages.

2. Et spørgeskema, der skal udfyldes af den kompetente myndighed inden inspektionen, skal i givet fald forelægges samtidig med varslingen af inspektionen sammen med en anmodning om eventuel relevant dokumentation. Det udfyldte spørgeskema og den dokumentation, der måtte være anmodet om, forelægges Kommissionen mindst to uger før, inspektionen efter planen skal påbegyndes.

3. Hvis Kommissionen råder over oplysninger, der lader formode, at der i en lufthavn findes mangler, som kan have væsentlig betydning for luftfartssikkerheden generelt i Fællesskabet, konsulteres den pågældende medlemsstats kompetente myndighed, og varselsperioden forud for inspektionen kan efterfølgende afkortes til to uger. I så fald finder stk. 1 og 2 i denne artikel ikke anvendelse.

Artikel 8

Forberedelse af inspektioner

1. Kommissionens inspektører foretager forberedelser for at sikre effektivitet, præcision og konsekvens i inspektionerne.

2. Den kompetente myndighed oplyses om navnene på Kommissionens inspektører, der er blevet bemyndiget til at foretage en inspektion, sammen med andre relevante oplysninger.

3. For hver inspektion udpeger den kompetente myndighed en koordinator, som står for de praktiske foranstaltninger i

forbindelse med de inspektioner, der skal foretages. Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om koordinatorens navn og kontaktoplysninger senest tre uger efter modtagelsen af underretningen om inspektionen.

Artikel 9

Inspektionernes gennemførelse

1. Kommissionens inspektører foretager inspektioner på en omkostningseffektiv og effektiv måde med behørig hensyntagen til egen og andres sikkerhed og sikring. Hvis Kommissionens inspektører i forbindelse med en inspektion ikke lever op til disse normer, kan de udelukkes fra Kommissionens fremtidige inspektioner.

2. Der anvendes en standardmetode til at overvåge, at kravene til sikkerheden inden for civil luftfart i forordning (EF) nr. 300/2008 er opfyldt.

Gennemførelsen af inspektioner skal bygge på en systematisk informationsindsamling, hvor en eller flere af følgende teknikker anvendes:

- a) observationer
- b) verifikation
- c) interviews
- d) granskning af dokumenter og
- e) prøvning.

3. Kommissionens inspektører ledsages af en repræsentant for den kompetente myndighed under gennemførelsen af inspektionsaktiviteterne. Denne ledsagers handlinger må ikke påvirke omkostningseffektiviteten eller effektiviteten af inspektionsaktiviteterne.

4. Kommissionens inspektører medbringer et identitetskort, der bemyndiger dem til at udføre inspektioner på Kommissionens vegne, og et lufthavns-id-kort, der giver dem adgang til alle de områder, som skal inspiceres. Dette lufthavns-id-korts format må ikke påvirke omkostningseffektiviteten eller effektiviteten af inspektionsaktiviteterne.

5. Prøvninger må kun udføres efter forudgående anmeldelse til og i nært samarbejde med den kompetente myndighed.

6. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionens inspektører har bemyndigelse til at medbringe genstande, der skal anvendes i forbindelse med prøvninger, herunder genstande, som er (eller forekommer at være) forbudte genstande, i alle områder, hvortil adgangen er påkrævet i løbet af en inspektion, og i forbindelse med transit til eller fra en inspektion i overensstemmelse med eventuelle aftalte protokoller.

7. Den kompetente myndighed underrettes, så snart det er praktisk muligt, om eventuelle alvorlige mangler, som konstateres i forbindelse med Kommissionens inspektion. Derudover, og uden at dette berører artikel 10, giver Kommissionens inspektører, når det er praktisk muligt, på stedet et uformelt, mundtligt resumé af resultaterne af inspektionen.

Artikel 10

Inspektionsrapport

1. Senest seks uger efter afslutningen af en inspektion forelægger Kommissionen en inspektionsrapport for den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed videresender omgående resultaterne til de inspicerede lufthavne, operatører eller enheder.

2. Rapporten skal indeholde inspektørernes konstateringer, herunder eventuelle påpegede mangler. Rapporten kan indeholde henstillinger om afhjælpende tiltag.

3. Ved vurderingen af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 300/2008 anvendes følgende klassifikation:

- a) fuld efterlevelse
- b) efterlevelsen kan forbedres
- c) manglende efterlevelse
- d) manglende efterlevelse med alvorlige mangler
- e) ikke relevant eller
- f) ikke bekræftet.

Artikel 11

Den kompetente myndigheds svar

1. Senest tre måneder efter afsendelsen af en inspektionsrapport skal den kompetente myndighed forelægge Kommissionen et skriftligt svar på rapporten, hvori den:

- a) kommenterer resultaterne og henstillingerne og

b) forelægger en handlingsplan med specificerede tiltag til og tidsfrister for afhjælpning af eventuelle påpegede mangler.

2. Foretages der en opfølgende inspektion, forelægges den kompetente myndigheds svar senest seks uger efter datoen for afsendelsen af inspektionsrapporten.

3. Hvis der i inspektionsrapporten ikke konstateres mangler, kræves der intet svar.

Artikel 12

Afhjælpning af mangler

1. Mangler, der er påpeget i forbindelse med inspektioner, skal omgående afhjælpes. Kan afhjælpningen ikke finde sted omgående, gennemføres kompenserende foranstaltninger.

2. Den kompetente myndighed skal skriftligt over for Kommissionen bekræfte, at manglerne er afhjulpet. Denne bekræftelse foretages med den kompetente myndigheds kontrol- og overvågningsaktiviteter som grundlag.

3. Den kompetente myndighed underrettes, når det ifølge inspektionsrapporten ikke er nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger.

Artikel 13

Opfølgende inspektioner

1. Efter modtagelse af den kompetente myndigheds svar og eventuelle yderligere påkrævede præciseringer kan Kommissionen foretage en opfølgende inspektion.

2. Den kompetente myndighed skal gives mindst to ugers varsel, inden en opfølgende inspektion kan foretages på dens område.

3. De opfølgende inspektioner rettes hovedsagelig mod de områder, hvor der blev konstateret mangler i forbindelse med Kommissionens første inspektion.

KAPITEL IV

GENERELLE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Oplysninger til udvalget

Udvalget informeres med jævne mellemrum om gennemførelsen af Kommissionens inspektionsprogram og resultaterne af dennes vurderinger.

*Artikel 15***Underretning af de kompetente myndigheder om alvorlige mangler**

1. En kompetent myndighed informeres omgående, hvis en inspektion af en lufthavn på dens område afslører en alvorlig mangel, der skønnes at have væsentlig betydning for luftfartssikkerheden generelt i Fællesskabet. Denne information sendes desuden omgående til de øvrige medlemsstaters kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder informeres også omgående, hvis Kommissionen råder over troværdige oplysninger om afhjælpende foranstaltninger, herunder kompenserende foranstaltninger, der bekræfter, at de mangler, som er anmeldt i

medfør af denne artikel, ikke længere har væsentlig betydning for luftfartssikkerheden generelt i Fællesskabet.

*Artikel 16***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den dato, der fastsættes i de gennemførelsesbestemmelser, der vedtages efter proceduren i artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 300/2008, dog ikke senere end den 29. april 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2010.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 73/2010**af 26. januar 2010****om fastlæggelse af krav til luftfartsdatas og luftfartsinformations kvalitet i det fælles europæiske luftrum****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 552/2004 af 10. marts 2004 om interoperabilitet i det europæiske lufttrafikstyringsnet (»interoperabilitetsforordningen«) ⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 5,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 549/2004 af 10. marts 2004 om rammerne for oprettelse af et fælles europæisk luftrum (»rammeforordningen«) ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Luftfartsdata og luftfartsinformation af en passende kvalitet er påkrævet af hensyn til sikkerheden og for at støtte nye driftskoncepter inden for det europæiske lufttrafikstyringsnet (i det følgende benævnt »EATMN«).
- (2) Organisationen for International Civil Luftfart (i det følgende benævnt »ICAO«) har opstillet kvalitetskrav for luftfartsdata og luftfartsinformation med hensyn til nøjagtighed, opløsning og integritet, som bør opfyldes og fastholdes inden for EATMN i forbindelse med behandling af luftfartsdata og luftfartsinformation.
- (3) Disse ICAO-krav anses for at tilvejebringe et tilstrækkeligt referencegrundlag for de aktuelle datakvalitetskrav, men der findes kendte mangler, som bør udbedres, bl.a. for at støtte fremtidens applikationer.
- (4) Bilag 15 til konventionen angående international civil luftfart (i det følgende benævnt »Chicagokonventionen«) bør danne hovedreferencegrundlaget for datakvalitetskravene. Henvisninger til bestemmelser i bilag 15 til Chicagokonventionen bør ikke automatisk indebære en henvisning til bilag 4 Chicagokonventionen eller Chicagokonventionens øvrige bilag.
- (5) En undersøgelse af den nuværende situation har vist, at kvalitetskravene i relation til luftfartsdata og luftfartsin-

formation ikke altid opfyldes inden for EATMN, bl.a. kravene vedrørende nøjagtighed og integritet.

- (6) Der finder stadig en betydelig papirbaseret, manuel aktivitet sted inden for luftfartsdatakæden, og denne aktivitet indebærer, at der i vidt omfang er risiko for fejlkilder og forringelse af datakvaliteten. Der bør derfor træffes foranstaltninger for at rette op på situationen.
- (7) Eurocontrol har i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 549/2004 fået mandat til at opstille krav, der supplerer og styrker bilag 15 til Chicagokonventionen for at opnå luftfartsinformation af en tilstrækkelig kvalitet. Forordningen er baseret på Eurocontrols rapport af 16. oktober 2007.
- (8) I overensstemmelse med kravene i forordning (EF) nr. 552/2004 bør luftfartsinformation med tiden tilvejebringes i elektronisk form på grundlag af et aftalt, standardiseret datasæt. Disse krav bør på et tidspunkt omfatte luftfartsdata og luftfartsinformation, som hører under denne forordnings anvendelsesområde.
- (9) Denne forordning bør ikke omfatte militære operationer og øvelser som omhandlet i artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 549/2004.
- (10) Militære organisationer, der tilvejebringer luftfartsinformation til brug for den almene lufttrafiks operationer, er en afgørende del af luftfartsdataprocessen, og medlemsstaterne bør sikre, at kvaliteten af sådanne data er tilstrækkelig til at opfylde det tiltænkte formål.
- (11) Den rettidige tilvejebringelse og offentliggørelse af nye eller ændrede luftfartsdata og luftfartsinformation i overensstemmelse med ICAO's og medlemsstaternes ændringer og krav om opdateringsintervaller betragtes som afgørende for at støtte bestræbelserne på at sikre datakvaliteten.
- (12) Medlemsstaterne bør på effektiv vis styre og kontrollere alle aktiviteter, der frembringer luftfartsdata og luftfartsinformation, for at sikre, at tilvejebragte data har en tilstrækkelig kvalitet til at opfylde det tiltænkte formål.

⁽¹⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 26.⁽²⁾ EUT L 96 af 31.3.2004, s. 1.

- (13) De komponenter og procedurer, som benyttes af datafrembringere, bør være interoperable med de systemer, komponenter og procedurer, som anvendes af udbydere af luftfartsinformationstjenester for at garantere EATMN's sikre, helstøbte og effektive operation.
- (14) Med henblik på at opretholde eller forbedre det eksisterende sikkerhedsniveau i forbindelse med operationerne bør medlemsstaterne pålægges at sikre, at de berørte parter udfører en sikkerhedsvurdering, herunder fareidentifikation, risikovurdering og risikoreduktion. En harmoniseret anvendelse af disse processer på de systemer, der er omfattet af denne forordning, forudsætter, at der fastsættes specifikke sikkerhedskrav vedrørende alle interoperabilitets- og præstationskrav.
- (15) I henhold til artikel 3, stk. 3, litra d), i forordning (EF) nr. 552/2004 bør gennemførelsesbestemmelser om interoperabilitet beskrive de særlige procedurer, som benyttes til vurdering af komponenters overensstemmelse eller anvendelsesegnethed samt verifikation af systemerne.
- (16) En bred vifte af parter berøres af denne forordnings bestemmelser. Den bør derfor tage højde for individuelle evner og varierende grad af involvering blandt datakædens parter for at sikre, at bestemmelserne i stadig højere grad benyttes til at opnå den fornødne datakvalitet.
- (17) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for det Fælles Luftrum —
- a) den integrerede luftfartsinformationspakke, som defineres i artikel 3, nr. 7, og som medlemsstaterne stiller til rådighed, dog med undtagelse af aeronautical information circulars
- b) elektroniske hindringsdata eller elementer heraf, når medlemsstaterne stiller disse til rådighed
- c) elektroniske terrændata eller elementer heraf, når medlemsstaterne stiller disse til rådighed
- d) flyvepladskortlægningsdata, når medlemsstaterne stiller disse til rådighed.
2. Denne forordning finder anvendelse på følgende parter:
- a) luftfartstjenesteudøvere
- b) lufthavns- og helikopterlufthavnsoperatører, for hvilke der er offentliggjort instrument flight rules (»IFR«) eller specielle visual flight rules (»VFR«) i nationale luftfartspublikationer
- c) offentlige eller private enheder, der i forbindelse med denne forordning udbyder:
- i) tjenester vedrørende frembringelse og tilvejebringelse af overvågningsdata
- ii) tjenester vedrørende proceduredesign
- iii) elektroniske terrændata
- iv) elektroniske hindringsdata.

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes kvalitetskrav for luftfartsdata og luftfartsinformation med hensyn til nøjagtighed, opløsning og integritet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på systemer inden for det europæiske luftrafikstyringsnet (herefter »EATMN-systemer«) samt deres komponenter og tilknyttede procedurer, der inddrages i frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen, forarbejdningen, overførslen og distributionen af luftfartsdata og luftfartsinformation.

I denne forordning omfatter luftfartsdata og luftfartsinformation følgende:

3. Denne forordning finder anvendelse frem til det punkt i processen, hvor luftfartsdata og/eller luftfartsinformation stilles til rådighed af udbyderen af luftfartsinformationstjenester til den næste tiltænkte bruger.

Hvis distributionen foregår med fysiske midler finder denne forordning anvendelse fra det punkt i processen, hvor luftfartsdata og/eller luftfartsinformation er stillet til rådighed for den organisation, som er ansvarlig for at tilvejebringe den fysiske distributionstjeneste.

Hvis distributionen foregår automatisk via en direkte elektronisk forbindelse mellem udbyderen af luftfartsinformationstjenester og den enhed, der modtager luftfartsdata og/eller luftfartsinformation, finder denne forordning anvendelse:

- a) indtil det punkt i processen, hvor den næste tiltænkte bruger skaffer sig adgang til og henter luftfartsdata og/eller luftfartsinformation, som opbevares af udbyderen af luftfartsinformationstjenester, eller
- b) indtil det punkt i processen, hvor udbyderen af luftfartsinformationstjenester leverer luftfartsdata og/eller luftfartsinformation til den næste tiltænkte brugers system.

Artikel 3

Definitioner

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EF) nr. 549/2004 anvendelse. Desuden finder følgende definitioner anvendelse:

1. »luftfartsdata«: en fremstilling af luftfartsrelaterede facts, begreber eller instrukser på en formaliseret måde, der egner sig til kommunikation, fortolkning eller forarbejdning
2. »luftfartsinformation«: information, der følger af sammenstilling, analyse og formatering af luftfartsdata
3. »datakvalitet«: en grad eller et niveau af forvisning om, at de tilvejebragte data opfylder databrugeters krav med hensyn til nøjagtighed, opløsning og integritet
4. »nøjagtighed«: en grad af overensstemmelse mellem den skønnede eller målte værdi og den sande værdi
5. »opløsning«: et antal enheder eller cifre, hvori en målt eller beregnet værdi udtrykkes og anvendes
6. »integritet«: en grad af forvisning om, at et dataelement og dets værdi ikke er tabt eller ændret siden frembringelsen eller en bemyndiget ændring af dataene
7. »integreret luftfartsinformationspakke« (i det følgende benævnt »IAIP«): en pakke bestående af følgende elementer:
 - a) luftfartspublikationer (i det følgende benævnt »AIP«), herunder rettelser
 - b) AIP-tillæg
 - c) NOTAM, som defineret i nummer 17, og pre-flight information bulletins
 - d) aeronautical information circulars
 - e) checklister og lister over gyldige NOTAMs
8. »hindringsdata«: data, hvis formål er at beskytte luftfartøjer under flyvningen, over alle faste (midlertidige eller permanente) og mobile objekter eller dele deraf, som befinder sig på et område, der er tiltænkt luftfartøjsbevægelser, eller som befinder sig over et fastlagt areal
9. »terrændata«: data over jordens overflade indeholdende naturlige karakteristika såsom bjerge, bakker, bakkekamme, dale, vandområder, permanente is- og snelag, men undtagen hindringer
10. »flyvepladskortlægningsdata«: information, der repræsenterer standardiserede flyvepladskaraktistika for et fastlagt område, herunder geospatiale data og metadata
11. »overvågningsdata«: geospatiale data, der fastlægges ved måling eller overvågning
12. »proceduredesign«: kombinationen af luftfartsdata med specifikke flyveinstrukser for at definere instrumentankomst- og/eller instrumentafgangsprocedurer, som sikrer passende standarder for flyvesikkerhed
13. »udbyder af luftfartsinformationstjenester«: den organisation, som er ansvarlig for at tilvejebringe en luftfartsinformationstjeneste, der er certificeret efter Kommissionens forordning (EF) nr. 2096/2005 ⁽¹⁾
14. »næste tiltænkte bruger«: den enhed, der modtager luftfartsinformationerne fra udbyderen af luftfartsinformationstjenester
15. »direkte elektronisk forbindelse«: en digital forbindelse mellem computersystemer, hvormed data kan overføres mellem disse uden manuel indgriben
16. »dataelement«: en enkelt attribut i et komplet datasæt, som er tildelt en værdi, der definerer dets aktuelle status
17. »NOTAM«: en oplysning, der formidles via telekommunikation og indeholder information vedrørende etablering, tilstand eller ændring ved enhver luftfartsfacilitet, tjeneste, procedure eller fare, hvorom betimelig viden er nødvendig for personale beskæftiget med flyveoperationer
18. »digital NOTAM«: et datasæt indeholdende informationen i NOTAM i et struktureret format, der kan fortolkes fuldstændigt af et automatiseret computersystem uden menneskelig fortolkning
19. »datafrembringer«: en enhed, der er ansvarlig for datafrembringelse
20. »datafrembringelse«: skabelse af et nyt dataelement med dets tilknyttede værdi, ændring af værdien af et eksisterende dataelement eller bortfald af et eksisterende dataelement
21. »gyldighedsperiode«: perioden mellem den dato og det tidspunkt, hvor luftfartsinformation offentliggøres, og den dato og det tidspunkt, hvor informationen ikke længere er i kraft
22. »datavalidering«: en proces, hvormed det sikres, at data opfylder kravene til den specificerede applikation eller tiltænkte anvendelse

⁽¹⁾ EUT L 335 af 21.12.2005, s. 13.

23. »dataverifikation«: evaluering af en luftfartsdataprocess-output henblik på korrekthed og sammenhæng for så vidt angår input og de gældende datastandarder, -regler og -konventioner, som er anvendt i forbindelse med denne proces
24. »kritiske data«: data med et integritetsniveau som defineret i kapitel 3, sektion 3.2, punkt 3.2.8 (a) i bilag 15 til Chicagokonventionen
25. »væsentlige data«: data med et integritetsniveau som defineret i kapitel 3, sektion 3.2, punkt 3.2.8 (b), i bilag 15 til Chicagokonventionen.

KAPITEL II

INTEROPERABILITETS- OG PRÆSTATIONSKRAV

Artikel 4

Datasæt

De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter tilvejebringer luftfartsdata og luftfartsinformation i overensstemmelse med de i bilag I beskrevne datasætspecifikationer.

Artikel 5

Dataudveksling

1. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at luftfartsdata og luftfartsinformation som omhandlet i artikel 2 stk. 1, andet afsnit, overføres mellem parterne indbyrdes via en direkte elektronisk forbindelse.
2. Luftfartstjenesteudøvere sikrer, at luftfartsdata og luftfartsinformation som omhandlet i artikel 2 stk. 1, andet afsnit, overføres mellem disse indbyrdes i overensstemmelse med de krav til dataudvekslingens format, der er fastsat i bilag II.
3. Medlemsstater kan udelukke digital NOTAM fra det i stk. 2 omhandlede dataudvekslingsformat.
4. Udbydere af luftfartsinformationstjenester sikrer, at al luftfartsdata og luftfartsinformation inden for AIP, AIP-ændringer og AIP-tillæg, der tilvejebringes af en medlemsstat, stilles til rådighed for den næste tiltænkte bruger, som minimum:
 - a) i overensstemmelse med de krav om offentlighed, der er påpeget i de i punkt 4 og 8 i bilag III, omhandlede ICAO-standarder
 - b) på en måde, der åbner mulighed for at læse dokumenternes indhold og format direkte på en computerskærm, og
 - c) i overensstemmelse med de krav til dataudvekslingens format, der er fastsat i bilag II.

Artikel 6

Datakvalitet

1. Medlemsstaterne sikrer, at luftfartstjenesteudøvere opfylder de datakvalitetskrav, der er fastsat i bilag IV, del A.
2. I forbindelse med tilvejebringelsen af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation opfylder de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter de dokumentationskrav, der er fastsat i bilag IV, del B.
3. I forbindelse med den indbyrdes udveksling af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation indfører de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter formelle ordninger i overensstemmelse med de krav, der er specificeret i bilag IV, del C.
4. Når de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter påtager sig rollen som datafrembringere, opfylder de de krav til frembringelsen af data, der er angivet nærmere i bilag IV, del D.
5. Luftfartstjenesteudøvere sikrer, at luftfartsdata og luftfartsinformation, der tilvejebringes af datafrembringere, som ikke er nævnt i artikel 2, stk. 2, stilles til rådighed for den næste tiltænkte bruger i en kvalitet, der er tilstrækkelig til at opfylde det tiltænkte formål.
6. Når de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter påtager sig rollen som den enhed, der er ansvarlig for den officielle anmodning om en datafrembringelsesaktivitet, sikrer de, at:
 - a) data skabes, ændres eller slettes efter deres instrukser
 - b) medmindre andet fremgår af bilag IV, del C, indeholder deres instrukser vedrørende frembringelse af data som minimum:
 - i) en entydig beskrivelse af de data, som skal skabes, ændres eller slettes
 - ii) en bekræftelse af, hvilken enhed dataene skal tilvejebringes til
 - iii) dato og tidspunkt for, hvornår dataene skal være tilvejebragt
 - iv) hvilket rapporteringsformat datafrembringeren skal benytte til sin datafrembringelse.
7. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter opfylder dataproceskravene, der er fastsat i bilag IV, del E.
8. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at der etableres ordninger med henblik på fejlrapportering, tilbagemelding og berigtigelse, og at disse anvendes i overensstemmelse med kravene, der er fastsat i bilag IV, del F.

*Artikel 7***Sammenhæng, aktualitet og personalets præstationer**

1. Hvis luftfartsdata eller luftfartsinformation duplikeres i mere end én medlemsstats AIP, etablerer den udbyder af luftfartsinformationstjenester, som er ansvarlig for disse AIP, ordninger for at sikre sammenhæng i den dupliserede information.

2. Udbydere af luftfartsinformationstjenester sikrer, at luftfartsdata- og luftfartsinformationselementer, som offentliggøres i deres medlemsstats AIP, forsynes med anmærkninger for at udpege de elementer, der ikke opfylder datakvalitetskravene i denne forordning.

3. Udbydere af luftfartsinformationstjenester sikrer, at de mest aktuelle opdateringsintervaller, der gælder for AIP-ændringer og AIP-tillæg, stilles til rådighed for offentligheden.

4. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at deres personale, som har ansvar for opgaver vedrørende tilvejebringelsen af luftfartsdata eller luftfartsinformation, er bekendt med og benytter:

- a) kravene til AIP-ændringer, AIP-tillæg og NOTAM, der er fastsat i de i punkt 5, 6 og 7 i bilag III omhandlede ICAO-standarder
- b) de opdateringsintervaller, der gælder for udstedelsen af AIP-ændringer og -tillæg som angivet i dette stykkes litra a), for de områder, hvor de tilvejebringer luftfartsdata eller luftfartsinformation.

5. Medmindre andet fremgår af forordning (EF) nr. 2096/2005 sikrer de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter, at deres personale, som har ansvar for opgaver vedrørende tilvejebringelsen af luftfartsdata eller luftfartsinformation, har modtaget en passende uddannelse og er kompetent og bemyndiget til at udføre det arbejde, det har fået pålagt.

*Artikel 8***Krav til værktøjer og edb-programmer**

De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at værktøjer og edb-programmer, der benyttes til støtte for frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen, forarbejdningen og overførslen af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation, opfylder de krav, der er fastsat i bilag V.

*Artikel 9***Databeskyttelse**

1. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at luftfartsdata og luftfartsinformation beskyttes i overensstemmelse med kravene i bilag VI.

2. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at sporbarheden af hvert dataelement bibeholdes i dets gyldighedsperiode og i mindst fem år efter udløbet af denne periode eller indtil fem år efter udløbet af gyldighedsperioden for ethvert dataelement, der er beregnet eller afledt af dette.

KAPITEL III

KRAV TIL STYRING AF KVALITET, SIKKERHED OG SECURITY*Artikel 10***Krav til styring**

1. Medmindre andet fremgår af forordning (EF) nr. 2096/2005 indfører og vedligeholder de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter et kvalitetsstyringssystem for de aktiviteter, hvormed de tilvejebringer luftfartsdata og luftfartsinformation, i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i bilag VII, del A.

2. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at der i det i denne artikels stk. 1 omhandlede kvalitetsstyringssystem defineres procedurer med henblik på at opfylde sikkerhedsstyringsmålsætningerne, der er fastsat i bilag VII, del B, og securitystyringsmålsætningerne, der er fastsat i bilag VII, del C.

3. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter sikrer, at alle ændringer af de eksisterende systemer, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, eller indførelsen af nye systemer foretages efter en sikkerhedsvurdering, herunder fareidentifikation, risikovurdering og risikoreduktion, som gennemføres af de berørte parter.

4. I forbindelse med sikkerhedsvurderingen betragtes kravene i artikel 7, stk. 3, bilag I, bilag II og bilag IV, del A, punkt 1 og 2, som sikkerhedskrav og det minimum, der skal tages i betragtning.

KAPITEL IV

OVERENSSTEMMELSESVURDERING OG YDERLIGERE KRAV*Artikel 11***Komponenternes overensstemmelse eller anvendelsesegnethed**

Inden der udstedes en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelsesegnethed i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 552/2004, vurderer fabrikanterne af komponenter til de systemer, der er nævnt i denne forordnings artikel 2, stk. 1 første afsnit, — eller deres bemyndigede og i EU etablerede repræsentant — til de systemer, der er anført i artikel 2, stk. 1, disse komponenters overensstemmelse eller anvendelsesegnethed efter kravene i bilag VIII.

*Artikel 12***Systemverifikation**

1. Luftfartstjenesteudøvere, der kan påvise eller har påvist, at de opfylder betingelserne i bilag IX, verificerer de i artikel 2, stk. 1, første afsnit, omhandlede systemer efter kravene i bilag X, del A.

2. Luftfartstjenesteudøvere, der ikke kan påvise, at de opfylder betingelserne i bilag IX, indgår aftale med et bemyndiget organ om verifikation af systemerne i artikel 2, stk. 1, første afsnit. Verifikationen gennemføres i henhold til kravene i bilag X, del B.

*Artikel 13***Yderligere krav**

De i artikel 2, stk. 2, litra b) og c), omhandlede parter:

- a) sørger for en securitygodkendelse af deres personale med ansvar for frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen, forarbejdningen, overførslen og distributionen af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation
- b) sikrer, at deres personale med ansvar for opgaver i forbindelse med tilvejebringelsen af luftfartsdata eller luftfartsinformation oplyses behørigt om kravene i denne forordning
- c) udarbejder og ajourfører driftshåndbøger med de instrukser og oplysninger, der er nødvendige for, at deres personale med ansvar for opgaver i forbindelse med tilvejebringelsen af luftfartsdata eller luftfartsinformation kan anvende denne forordning
- d) sikrer, at de i litra c) nævnte håndbøger er tilgængelige og opdaterede, og at deres opdatering og distribution er underkastet passende kvalitets- og dokumentationsstyring

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2010.

- e) sikrer, at arbejdsmetoderne og driftsprocedurerne er i overensstemmelse med denne forordning.

KAPITEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 14***Overgangsbestemmelser**

1. Medlemsstater, der forud for denne forordnings ikrafttræden har underrettet ICAO om en relevant afvigelse i overensstemmelse med artikel 38 i Chicagokonventionen, kan opretholde deres nationale bestemmelser om de emner, som er opregnet i bilag XI til denne forordning, frem til den 30. juni 2014.

2. Luftfartsdata- og luftfartsinformationselementer, der offentliggøres og ikke ændres før den 1. juli 2013, skal bringes i overensstemmelse med denne forordning senest den 30. juni 2017.

*Artikel 15***Ikrafttræden og anvendelse**

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 2013.

2. Uanset stk. 1, andet afsnit, finder artikel 4, artikel 5, stk. 1, artikel 5, stk. 2, artikel 5, stk. 3 og artikel 5, stk. 4, litra c), anvendelse fra den 1. juli 2014.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG I

DATASÆTSPECIFIKATIONER, SOM OMHANDLET I ARTIKEL 4

DEL A

IAIP, flyvepladskortlægning og elektroniske hindringsdata

1. Luftfartsdata og luftfartsinformation som omhandlet i artikel 2, stk., andet afsnit, litra a), b) og d), tilvejebringes i henhold til en fælles datasætspecifikation, der:

a) dokumenteres enten:

— ved anvendelse af UML (Unified Modelling Language) som angivet i det i punkt 13 i bilag III nævnte dokument i form af klassesdiagrammer og tilknyttede definitioner af klasser, attributter, associationer og værdilister, eller

— ved anvendelse af et elementkatalog, der specificeres i overensstemmelse med den i punkt 25 i bilag III nævnte ISO-standard

b) som individuelle dataelementer definerer hvert luftfartsobjekt, for hvilke der anmodes om offentliggørelse af information i overensstemmelse med de ICAO-standarder, der er nævnt i punkt 10 i bilag III og det Eurocae-dokument, der er nævnt i punkt 24 i bilag III

c) for hver attribut tilvejebringer definitionen af dennes tilladte værdier i form af en datatype, et værdiinterval eller en opregnet liste

d) omfatter definitionen af en UTC-baseret temporal model, som kan udtrykke et luftfartsobjekts samlede livscyklus:

— fra oprettelsesdato og -tidspunkt til datoen og tidspunktet for permanent tilbagetrækning

— herunder de permanente ændringer, der skaber nye referencegrundlag for dette objekt

e) omfatter definitionen af de regler, der kan begrænse de mulige værdier for dette objekts egenskaber eller den temporale variation af disse værdier. Dette skal som minimum omfatte:

— begrænsninger, der stiller krav til positionsdatas nøjagtighed, opløsning og integritet (horisontalt og vertikalt)

— begrænsninger, der stiller krav til dataenes aktualitet

f) anvender en benævnelseskonvention for objekter, attributter og associationer, der undgår at benytte forkortelser

g) bygger beskrivelsen af geometriske elementer (punkt, kurve, overflade) på den ISO-standard, der er nævnt i punkt 14 i bilag III

h) bygger beskrivelsen af metadata-information på den ISO-standard, der er nævnt i punkt 15 i bilag III

i) omfatter de metadata-elementer, der er opført i bilag I, del C.

2. For så vidt angår ISO-standarder betragtes det relevante certifikat udstedt af en behørigt akkrediteret organisation som tilstrækkeligt bevis for overholdelse af kravene. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter skal acceptere, at dokumentationen for certificeringen efter anmodning fra den nationale tilsynsmyndighed frigives til denne.

DEL B

Elektroniske terrændatasæt

De elektroniske terrændata, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra c):

a) tilvejebringes digitalt i overensstemmelse med de ICAO-standarder, der er omhandlet i punkt 9 og 12 i bilag III

b) omfatter de metadata-elementer, der er opført i bilag I, del C.

DEL C

Metadata

Metadata for de datasætspecifikationer, der er defineret i del A og del B, skal som minimum omfatte følgende elementer:

- a) datafrembringeren
 - b) foretagne ændringer af dataene
 - c) de personer eller organisationer, der har interageret med dataene, samt på hvilket tidspunkt
 - d) nærmere oplysninger om en eventuel udført validering og verifikation af dataene
 - e) dataenes faktiske startdato og -tidspunkt
 - f) for geospatiale data:
 - den anvendte referencemodel
 - det anvendte koordinatsystem
 - g) for numeriske data:
 - den anvendte målings- eller beregningstekniks statistiske nøjagtighed
 - opløsningen
 - konfidensniveauet som krævet ifølge de ICAO-standarder, der er nævnt i bilag III, punkt 1 og 12, og i andre relevante ICAO-standarder.
 - h) nærmere oplysninger om andre anvendte funktioner, hvis data er konverteret/transformeret
 - i) nærmere oplysninger om eventuelle begrænsninger for anvendelsen af dataene.
-

BILAG II

KRAV TIL LUFTFARTSDATAUDVEKSLINGENS FORMAT SOM OMHANDLET I ARTIKEL 5

DEL A

IAIP, flyvepladskortlægning og elektroniske hindringsdata

1. Luftfartsdata og luftfartsinformation som omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra a), b) og d), formateres i overensstemmelse med en fælles specifikation, der:
 - anvender specifikationen extensible markup language (XML) som defineret i den ISO-standard, der er nævnt i bilag III, punkt 17, til dataindkodning
 - udtrykkes i form af et XML-skema; desuden kan schematron, jf. den i punkt 19 i bilag III omhandlede ISO-standard, anvendes til at udtrykke forretningsregler
 - åbner mulighed for udveksling af data over såvel individuelle objekter som samlinger af objekter
 - åbner mulighed for udveksling af referencegrundlagsinformation som følge af permanente ændringer
 - struktureres i overensstemmelse med datasætdefinitionens objekter, attributter og associationer, som er nævnt i bilag I, del A; kortlægningsreglerne dokumenteres
 - konsekvent overholder de opregnede lister over værdier og værdiintervaller, som er defineret for hver af datasættets attributter
 - er i overensstemmelse med den specifikation for GML (geography markup language), der er defineret i den i punkt 18 i bilag III nævnte henvisning, til indkodning af geografisk information.
2. For så vidt angår ISO-standarder betragtes det relevante certifikat udstedt af en behørigt akkrediteret organisation som tilstrækkeligt bevis for overholdelse af kravene. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter skal acceptere, at dokumentationen for certificeringen efter anmodning fra den nationale tilsynsmyndighed frigives til denne.

DEL B

Elektroniske terrændata

1. De elektroniske terrændata, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, litra c), tilvejebringes i et fælles format, som er i overensstemmelse med de ISO-standarder, der er omhandlet i bilag III, punkt 14, 15, 16, 17 og 18.
 2. For så vidt angår ISO-standarder betragtes det relevante certifikat udstedt af en behørigt akkrediteret organisation som tilstrækkeligt bevis for overholdelse af kravene. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter skal acceptere, at dokumentationen for certificeringen efter anmodning fra den nationale tilsynsmyndighed frigives til denne.
-

BILAG III

BESTEMMELSER, SOM OMHANDLET I ARTIKLER OG BILAG

1. Kapitel 3, sektion 3.2 (Kvalitetssystem) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
2. Kapitel 3, sektion 3.7.1 (Horisontalt referencesystem) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
3. Kapitel 3, sektion 3.7.2 (Vertikalt referencesystem) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
4. Kapitel 4, (Luftfartspublikationer (AIP)) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
5. Kapitel 4, sektion 4.3 (specifikationer for AIP-ændringer) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
6. Kapitel 4, sektion 4.4 (specifikationer for AIP-tillæg) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
7. Kapitel 5, (NOTAM) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
8. Kapitel 6, sektion 6.2 (Tilvejebringelse af information i papirudgave) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
9. Kapitel 10, sektion 10.2 (Numeriske krav til dæknings-, terræn- og hindringsdata) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
10. Tillæg 1, (Indholdet af luftfartspublikationer (AIP)) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
11. Tillæg 7, (Krav til luftfartsdatas kvalitet) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
12. Tillæg 8, (Krav til terræn- og hindringsdata) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester (12. udgave — juli 2004 med ændring nr. 34).
13. Specifikation vedrørende Object Management Group Unified Modelling Language (UML), version 2.1.1.
14. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 19107:2003 — Geografisk information — Spatialt skema (1. udgave — 8.5.2003).
15. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 19115:2003 — Geografisk information — metadata (1. udgave — 8.5.2003) (Korrigendum Cor 1:2006 5.7.2006)).
16. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 19139:2007 — Geografisk information — Metadata — gennemførelse af et XML-skema (1. udgave — 17.4.2007)).

17. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 19118:2005 — Geografisk information — Indkodning (1. udgave — 17.3.2006, ISO/CD 19118 2. udgave — 9.7.2007 (behandles på udvalgsplan)).
 18. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 19136:2007 — Geografisk information — Geography Markup Language (GML) (1. udgave — 23.8.2007).
 19. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO/IEC 19757-3:2006 — Information technology — Document Schema Definition Languages (DSDL) — Part 3: Rule-based validation — Schematron (1. udgave — 24.5.2006).
 20. ICAO Doc 9674-AN/946 — World Geodetic System — 1984 Manual (Anden udgave — 2002).
 21. Kapitel 7, sektion 7.3.2 (Cyklisk redundanscheck (CRC) algoritme) i ICAO Doc 9674-AN/946 — World Geodetic System — 1984 (WGS-84) Manual (Anden udgave — 2002).
 22. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO/IEC 17799:2005 — Informationsteknologi — Security-teknikker — Adfærdskodeks vedrørende information security-styring (2. udgave — 10.6.2005).
 23. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 28000:2007: — Specifikation for securitystyringssystemer i forsyningskæden (1. udgave — 21.9.2007 revideres pt. og vil blive erstattet af 2. udgave; planlagt færdiggørelsesdato 31.1.2008 (Behandles på udvalgsplan)).
 24. Eurocae ED-99A, Brugerkrav til flyvepladskortlægningsinformation (Oktober 2005).
 25. Den Internationale Standardiseringsorganisation, ISO 19110:2005 — Geografisk information — Metode til katalogisering af objekter (1. udgave).
-

BILAG IV

DATAKVALITETSKRAV SOM OMHANDLET I ARTIKEL 6 OG 7

DEL A

Datakvalitetskrav

1. Datakvalitetskrav til hvert dataelement, der falder inden for anvendelsesområdet af luftfartsdata og luftfartsinformation som omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, skal følge definitionerne i de ICAO-standarter, der er nævnt i bilag III, punkt 11, og andre relevante ICAO-standarter, medmindre andet fremgår af dette bilags punkt 2.
2. Datakvalitetskrav til hvert dataelement, der falder inden for anvendelsesområdet af luftfartsdata og luftfartsinformation som omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, skal fastsættes ud fra en sikkerhedsvurdering af de anvendelsesformål, der er tiltænkt dataelementet, når:
 - a) et dataelement ikke er defineret af de ICAO-datakvalitetsstandarder, som er nævnt i bilag III, punkt 11, og andre relevante ICAO-standarter, eller
 - b) datakvalitetskravene for et dataelement ikke er omfattet af de ICAO-datakvalitetsstandarder, som er nævnt i bilag III, punkt 11, og andre relevante ICAO-standarter.
3. Datakvalitetskravene for de i punkt 2 omhandlede dataelementer skal opstilles efter en standardiseret proces, der beskriver metoden, som anvendes til at udlede og validere disse krav forud for offentliggørelsen, idet der tages hensyn til mulige konsekvenser for de relevante ICAO-bestemmelser.
4. Har et dataelement mere end et tiltænkt anvendelsesformål, er det alene omfattet af de strengeste datakvalitetskrav, der hidrører fra den i punkt 2 nævnte sikkerhedsvurdering.
5. Datakvalitetskrav defineres med henblik på at dække følgende for hvert dataelement inden for anvendelsesområdet af luftfartsdata og luftfartsinformation, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit:
 - a) dataenes nøjagtighed og opløsning
 - b) dataenes integritetsniveau
 - c) muligheden for at fastslå dataenes oprindelse
 - d) graden af forvisning om, at data stilles til rådighed for den næste tiltænkte bruger forud for den eller det faktiske startdato/tidspunkt og ikke fjernes før den eller det faktiske udløbsdato/tidspunkt.
6. Alle dataelementer, der er nødvendige for at støtte hver applikations datasæt og/eller et gyldigt undersæt af datasættet, skal defineres.

DEL B

Dokumentationskrav

Med argumentation og dokumentation påvises det, at:

- a) kravene til nøjagtighed og opløsning opfyldes i forbindelse med datafrembringelse og opretholdes frem til offentliggørelsen over for den næste tiltænkte bruger, herunder når opløsningen af et dataelement mindskes eller ændres, eller data omregnes til et andet koordinatsystem eller en anden måleenhed
- b) oprindelse og ændringshistorik for hvert dataelement registreres og stilles til rådighed for audit
- c) luftfartsdata eller luftfartsinformation er komplet, eller eventuelt manglende elementer er påpeget
- d) alle processer til frembringelse, produktion, lagring, håndtering, forarbejdning, overførsel eller distribution af data, der anvendes for hvert dataelement, er defineret og er tilstrækkelige i forhold til dataelementets tilskrevne integritetsniveau
- e) datavaliderings- og verifikationsprocesser er tilstrækkelige i forhold til dataelementets tilskrevne integritetsniveau
- f) manuelle eller halvautomatiske dataprocesser udføres af uddannet og kvalificeret personale med klart definerede roller og ansvarsområder, som er registreret i organisationens kvalitetssystem
- g) alle værktøjer og/eller edb-programmer, der anvendes til at støtte eller gennemføre processerne, valideres som værende egnet til formålet i overensstemmelse med bilag V
- h) en effektiv fejlrapporterings-, måle- og korrektionsproces er taget i anvendelse i overensstemmelse med del F.

DEL C

Formelle ordninger

Det følgende minimumsindhold skal være omfattet af formelle ordninger:

- a) det omfang af luftfartsdata eller luftfartsinformation, der skal tilvejebringes
- b) krav til nøjagtighed, opløsning og integritet for hvert leveret dataelement
- c) de påkrævede metoder til påvisning af, at de leverede data opfylder de specificerede krav
- d) hvilke handlinger der skal iværksættes i tilfælde af, at der opdages en datafejl eller -uoverensstemmelse i de tilvejebragte data
- e) følgende minimumskriterier for underretning om ændring af data:
 - kriterier for fastlæggelse af dataleverancers aktualitet ud fra ændringens operationelle eller sikkerhedsmæssige betydning
 - eventuelle forhåndsmeddelelser om forventede ændringer
 - de midler, hvormed underretningen foretages
- f) den part, der er ansvarlig for at dokumentere ændringer af data
- g) midlerne til at udrede eventuelle potentielle tvetydigheder, der opstår ved, at der benyttes forskellige formater til at udveksle luftfartsdata eller luftfartsinformation
- h) eventuelle begrænsninger for anvendelsen af data
- i) krav til dataleverandører om at udarbejde kvalitetsrapporter for at lette databrugernes verifikation af datakvaliteten
- j) krav til metadata
- k) krav til beredskab over for afbrydelser i dataleverancer.

DEL D

Datafrebringelse

1. Overvågningen af radionavigationshjælpemidler og frembringelsen af beregnede eller udledte data, hvis koordinater offentliggøres i AIP, udføres i overensstemmelse med passende standarder og som minimum i overensstemmelse med de relevante ICAO-bestemmelser, der er omhandlet i bilag III, punkt 20.
2. Alle overvågede data skal referere til WGS-84 som specificeret i de ICAO-bestemmelser, der er nævnt i bilag III, punkt 2.
3. En geoid model, der er tilstrækkelig til at opfylde de i bilag III, punkt 3, nævnte ICAO-bestemmelser samt de i bilag IV nævnte kvalitetskrav til luftfartsdata og luftfartsinformation, anvendes således, at alle vertikale data (overvågede, beregnede eller udledte) kan udtrykkes i forhold til middelvandstanden via »Earth Gravitational Model« 1996. En geoide er en ækvivalent potentialflade i jordens tyngdefelt, som er sammenfaldende med en upåvirket middelvandstand, der strækker sig kontinuerligt over kontinenterne.
4. Overvågede, beregnede og udledte data bevares i hvert dataelements levetid.
5. Overvågningsdata, der kategoriseres som kritiske eller væsentlige data, underkastes en fuldstændig indledende undersøgelse og overvåges efterfølgende for ændringer mindst hvert år. Når der konstateres ændringer, foretages en fornyet undersøgelse af de relevante data.
6. Følgende elektroniske teknikker til opsamling og lagring af overvågningsdata tages i brug:
 - a) Koordinater for referencepunkter indlæses i overvågningsudstyret via digital dataoverførsel.
 - b) Målingerne i marken lagres digitalt.
 - c) Rå data overføres digitalt og indlæses i databehandlingsprogrammet.
7. Alle overvågningsdata, der kategoriseres som kritiske data, skal underkastes yderligere måling, som er tilstrækkelig til at afdække overvågningsfejl, der ikke lader sig afsløre med en enkelt måling.
8. Luftfartsdata og luftfartsinformation skal valideres og verificeres, inden de danner grundlag for at udlede eller beregne andre data.

DEL E

Krav til dataprocesen

1. Hvis der benyttes automatiserede processer eller delprocesser i forbindelse med frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen, forarbejdningen, overførslen og distributionen af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation, skal disse:
 - a) automatiseres i en grad, der står i forhold til dataprocessens baggrund
 - b) automatiseres for at optimere allokeringen af og samspillet mellem menneske og maskine for at opnå en høj grad af sikkerhed og kvalitetsmæssige fordele ved processen
 - c) udformes således, at indlæsningen af datafejl forhindres
 - d) udformes således, at fejl i modtagne data og inddata afsløres.
2. Hvis luftfartsdata og luftfartsinformation indlæses manuelt, underkastes de en uafhængig verifikation for at påpege eventuelle indlæsningsfejl.

DEL F

Fejlrapportering og krav til berigtigelse

Med fejlrapportering, måling og ordninger for korrigerende handlinger sikres det, at:

- a) problemer, som påpeges i forbindelse med frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen og forarbejdningen af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation, eller som påpeges af brugerne efter offentliggørelsen, registreres og indberettes til udbyderen af luftfartsinformationstjenester
- b) udbyderen af luftfartsinformationstjenester analyserer alle indberettede problemer i relation til luftfartsdata og luftfartsinformation og fastsætter de påkrævede korrigerende handlinger
- c) alle fejl, uoverensstemmelser og uregelmæssigheder, der afsløres i kritiske og væsentlige luftfartsdata og luftfartsinformation, afhjælpes omgående
- d) berørte databrugere på den mest effektive måde advares om fejl af udbyderen af luftfartsinformationstjenester under hensyn til luftfartsdatas og luftfartsinformations integritetsniveau og under anvendelse af de kriterier for underretning, som er aftalt i de formelle ordninger, jf. bilag IV, del C, litra d)
- e) tilbagemeldinger om fejl fra databrugere og andre udbydere af luftfartsdata og luftfartsinformation lettes og fremmes
- f) fejlprocenter for luftfartsdata og luftfartsinformation registreres, hver gang luftfartsdata og luftfartsinformation overføres mellem de i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter.
- g) fejlprocenter for de fejl, der afsløres forud for overførslen, og for fejl, der indberettes efter overførslen, kan opgives særskilt.

BILAG V

KRAV TIL VÆRKTØJER OG EDB-PROGRAMMER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 8

1. Værktøjer, der anvendes til at støtte eller automatisere processer i relation til luftfartsdata og luftfartsinformation, skal opfylde kravene i punkt 2 og 3, hvis værktøjet:
 - potentielt kan skabe fejl i kritiske eller væsentlige dataelementer
 - er det eneste middel til at afsløre fejl i kritiske eller væsentlige dataelementer
 - er det eneste middel til at afsløre uoverensstemmelser mellem flere udgaver af manuelt indlæste data.
 2. For de i punkt 1 nævnte værktøjer defineres krav til præstationer, funktionalitet og integritetsniveau for at sikre, at værktøjet udfører sin funktion i dataprocesen uden at påvirke kvaliteten af luftfartsdata eller luftfartsinformation i negativ retning.
 3. De i punkt 1 nævnte værktøjer valideres og verificeres i forhold til de i punkt 2 nævnte krav.
 4. De i punkt 1 omhandlede værktøjer, som fuldt ud eller delvist er implementeret i edb-programmer, skal opfylde følgende yderligere krav:
 - I kravene til edb-programmet skal på det korrekte vis angives, hvad det har behov for for at opfylde kravene til værktøjet.
 - Alle krav til edb-programmer skal kunne henføres til de i punkt 2 nævnte krav til værktøjer.
 - Validering og verifikation af edb-programmer, som er defineret i henholdsvis punkt 5 og 6, anvendes for en kendt, eksekverbar version af edb-programmet i dettes tiltænkte operative miljø.
 5. Ved validering af edb-programmer forstås den proces, hvormed det sikres, at edb-programmer opfylder kravene til den specificerede anvendelse af eller det tiltænkte formål med luftfartsdata eller luftfartsinformation.
 6. Ved verifikation af edb-programmer forstås en evaluering af en luftfartsdata- og/eller luftfartsinformationsudviklingsproces' output med henblik på korrekthed og sammenhæng for så vidt angår input og de gældende standarder, regler og konventioner for edb-programmer, som er anvendt i forbindelse med denne proces.
-

BILAG VI

DATABESKYTTELSESKRAV, SOM OMHANDLET I ARTIKEL 9

1. Alle data, der overføres i et elektronisk format, beskyttes mod tab eller ændring af data i kraft af CRC32Q-algoritmen, jf. bilag III, punkt 21. Værdien af det cykliske redundanscheck (i det følgende benævnt »CRC«) skal anvendes før den endelige verifikation af data forud for lagring eller overførsel.
 2. Der anvendes flere CRC-værdier, hvis datavolumen overstiger, hvad der kan beskyttes på det påkrævede integritetsniveau med en enkelt CRC-værdi.
 3. Luftfartsdata og luftfartsinformation tildeles et passende beskyttelsesniveau i forbindelse med lagring, og ved udveksling mellem de parter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, for at sikre, at dataene ikke utilsigtet ændres, eller at nogen får ulovlig adgang til disse eller ændrer dem på noget tidspunkt.
 4. Lagring og overførsel af luftfartsdata og luftfartsinformation beskyttes med en passende autentificeringsproceduren således, at modtagere er i stand til at bekræfte, at dataene eller informationerne er overført fra en autoriseret kilde.
-

BILAG VII

KRAV TIL STYRING AF KVALITET, SIKKERHED OG SECURITY SOM OMHANDLET I ARTIKEL 10

DEL A

Kvalitetsstyringssystem

1. Et kvalitetsstyringssystem, der understøtter frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen, forarbejdningen, overførslen og distributionen af luftfartsdata og luftfartsinformation, skal:
 - fastlægge kvalitetspolitikken på en sådan måde, at den dækker de forskellige brugeres behov så nøjagtigt som muligt
 - fastlægge et kvalitetssikringsprogram, som indeholder procedurer til verifikation af, at al drift finder sted i overensstemmelse med de relevante krav, standarder og procedurer, herunder denne forordnings relevante krav
 - fremlægge dokumentation for kvalitetssystemets funktion ved hjælp af manualer og overvågningsdokumenter
 - udpege styringsrepræsentanter til at overvåge overholdelsen af procedurerne til betryggelse af sikre og effektive driftsmetoder samt at overvåge procedurernes relevans
 - foretage undersøgelser af det oprettede kvalitetssystem og i påkommende tilfælde træffe afhjælpende foranstaltninger.
2. Et EN ISO 9001-certifikat udstedt af en behørigt akkrediteret organisation betragtes som tilstrækkeligt bevis for, at kravene i stk. 1 er overholdt. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter skal acceptere, at dokumentationen for certificeringen efter anmodning fra den nationale tilsynsmyndighed frigives til denne.

DEL B

Sikkerhedsstyringsmålsætninger

1. Sikkerhedsstyringsmålsætningerne går ud på:
 - at minimere datafejl bidrag til risikoen for luftfartøjshavarier, så vidt dette er praktisk gennemførligt
 - at skabe opmærksomhed omkring sikkerhed i hele organisationen ved at dele erfaringer fra sikkerhedsaktiviteter og ved at inddrage hele personalet i at finde frem til løsninger på påviste sikkerhedsproblemer og forbedringer med henblik på at fremme processens effektivitet og omkostningseffektivitet
 - at sikre, at der inden for organisationen udpeges en funktion med ansvar for at udvikle og vedligeholde sikkerhedsstyringsmålene
 - at sikre, at optegnelser opbevares, og at overvågning gennemføres for at garantere sikkerheden i forbindelse med aktiviteterne
 - at sikre, at der om fornødent afgives henstillinger til forbedringer for at garantere sikkerheden i forbindelse med aktiviteterne
2. Opfyldelsen af sikkerhedsstyringsmålsætningerne gives den højeste prioritet over forretningsmæssige, operationelle, miljømæssige eller arbejdsmarkedsmæssige hensyn.

DEL C

Securitystyringsmålsætninger

1. Securitystyringsmålsætningerne går ud på:
 - at garantere security-aspektet af luftfartsdata og luftfartsinformation, der modtages, udarbejdes eller på anden måde tages i anvendelse, for at yde beskyttelse mod indgreb og alene give bemyndigede personer adgang
 - at garantere, at en organisations sikkerhedsstyringsforanstaltninger opfylder passende nationale eller internationale krav til kritisk infrastruktur og forretningskontinuitet samt internationale standarder for securitystyring, herunder de i bilag III, punkt 22 og 23, nævnte ISO-standarder.
2. For så vidt angår ISO-standarder betragtes det relevante certifikat udstedt af en behørigt akkrediteret organisation som tilstrækkeligt bevis for overholdelse af kravene. De i artikel 2, stk. 2, omhandlede parter skal acceptere, at dokumentationen for certificeringen efter anmodning fra den nationale tilsynsmyndighed frigives til denne.

BILAG VIII

Krav til vurdering af overensstemmelse eller anvendelseegnethed for de komponenter, der nævnes i artikel 11

1. Verifikationen skal påvise, at komponenterne lever op til interoperabilitets- og præstations-, kvalitets- og sikkerhedskravene i denne forordning eller er anvendelseegnede i testmiljøet.
 2. Fabrikanten, eller dennes befuldmægtigede inden for EU, skal tilrettelægge overensstemmelsesvurderingsaktiviteterne og bl.a.:
 - fastlægge et velegnet testmiljø
 - verificere, at testplanen beskriver komponenterne i testmiljøet
 - verificere, at testplanen omfatter alle gældende krav
 - sikre, at der er god sammenhæng, og at den tekniske kvalitet er høj i den tekniske dokumentation og testplanen
 - planlægge testens forløb, personaleressourcerne samt installation og konfiguration af testplatformen
 - udføre inspektioner og test efter testplanens specifikationer
 - skrive en rapport, hvor resultaterne af inspektioner og test forelægges.
 3. Fabrikanten, eller dennes befuldmægtigede inden for EU, skal sikre, at de komponenter, som anvendes i forbindelse med frembringelsen, produktionen, lagringen, håndteringen, forarbejdningen, overførslen og distributionen af luftfartsdata og/eller luftfartsinformation, der integreres i testmiljøet, opfylder denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer, kvalitet og sikkerhed.
 4. Når verifikationen af overensstemmelsen eller anvendelseegnetheden er fuldført med et tilfredsstillende resultat, skal fabrikanten, eller dennes befuldmægtigede inden for EU, på eget ansvar udforme en EF-erklæring om overensstemmelse eller anvendelseegnethed, med en specifikation af de krav i forordningen, som komponenten opfylder, og de dertil knyttede anvendelsesbetingelser, jf. interoperabilitetsforordningens bilag III, punkt 3, i forordning (EF) nr. 552/2004.
-

BILAG IX

BETINGELSER, SOM OMHANDLET I ARTIKEL 12

1. Luftfartstjenesteudøverens interne rapporteringsmetoder skal sikre og påvise, at verifikationsarbejdet udføres upartisk og uafhængigt.
 2. Luftfartstjenesteudøveren skal sikre, at verifikationspersonalet udfører kontrolarbejdet med den største faglige integritet og tekniske kompetence, og at det ikke udsættes for pression eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kunne få indvirkning på deres vurdering eller på resultaterne af deres kontrolarbejde, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i verifikationsresultaterne.
 3. Luftfartstjenesteudøveren skal sørge for, at verifikationspersonalet har adgang til udstyr, der sætter det i stand til at udføre det fornødne kontrolarbejde korrekt.
 4. Luftfartstjenesteudøveren skal sikre, at verifikationspersonalet har en solid teknisk og faglig uddannelse, tilfredsstillende kendskab til kravene til de verifikationer, de skal udføre, tilstrækkelig erfaring med den type arbejde og færdighed i at udarbejde erklæringer, registreringer og rapporter, der påviser, at verifikationer er udført.
 5. Luftfartstjenesteudøveren skal sørge for, at verifikationspersonalet er i stand til at udføre kontrolarbejdet upartisk. Deres aflønning må hverken afhænge af, hvor mange kontrolopgaver de udfører, eller af resultatet af disse.
-

BILAG X

DEL A

Krav til verifikation af de systemer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 1

1. Verifikationen af de systemer, der nævnes i artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal påvise disse systemers overensstemmelse med denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer og sikkerhed i et vurderingsmiljø, der svarer til disse systemers driftsomgivelser.
2. Verifikationen af systemerne, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal udføres efter velegnede og anerkendte testmetoder.
3. Testværktøj til verifikation af systemerne, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal være udstyret med egnede funktioner.
4. Verifikationen af systemer i artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal resultere i det indhold af den tekniske beskrivelse, der forlanges i bilag IV, punkt 3, i forordning (EF) nr. 552/2004 samt:
 - en beskrivelse af gennemførelsen
 - en rapport om de inspektioner og test, der er gennemført inden ibrugtagningen af systemet.
5. Verifikationsarbejdet tilrettelægges af luftfartstjenesteudøveren, som bl.a. skal:
 - fastlægge et velegnet simuleret driftsmæssigt og teknisk miljø, der svarer til det faktiske driftsmiljø
 - verificere, at testplanen beskriver, hvordan systemerne, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, integreres i et driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø
 - verificere, at testplanen omfatter alle denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer og sikkerhed
 - sikre, at der er god sammenhæng, og at den tekniske kvalitet er høj i den tekniske dokumentation og testplanen
 - planlægge testens forløb, personaleresourcerne samt installation og konfiguration af testplatformen
 - udføre inspektioner og test efter testplanens specifikationer
 - skrive en rapport, hvor resultaterne af inspektioner og test forelægges.
6. Luftfartstjenesteudøveren sikrer, at de systemer i artikel 2, stk. 1, første afsnit, som udbyderen har ansvaret for, opfylder denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer og sikkerhed i systemer.
7. Når verifikationen af overensstemmelsen er fuldført med tilfredsstillende resultat, udarbejder luftfartstjenesteudøveren en EF-erklæring om systemverifikation og forelægger den for den nationale tilsynsmyndighed sammen med den tekniske beskrivelse, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 552/2004.

DEL B

Krav til verifikation af de systemer, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2

1. Verifikationen af de systemer, der nævnes i artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal påvise disse systemers overensstemmelse med denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer og sikkerhed i et vurderingsmiljø, der svarer til disse systemers driftsomgivelser.

2. Verifikationen af systemerne, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal udføres efter velegnede og anerkendte testmetoder.
 3. Testværktøj til verifikation af systemerne, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal være udstyret med egnede funktioner.
 4. Verifikationen af systemer i artikel 2, stk. 1, første afsnit, skal resultere i det indhold af den tekniske beskrivelse, der forlanges i bilag IV, punkt 3, i forordning (EF) nr. 552/2004 samt:
 - en beskrivelse af gennemførelsen
 - en rapport om de inspektioner og test, der er gennemført inden ibrugtagningen af systemet.
 5. Luftfartstjenesteudøveren skal fastlægge et velegnet driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø, der svarer til det virkelige driftsmiljø, og lade et bemyndiget organ udføre verifikationen.
 6. Verifikationen tilrettelægges af det bemyndigede organ, som bl.a. skal:
 - verificere, at testplanen beskriver, hvordan systemerne, jf. artikel 2, stk. 1, første afsnit, integreres i et driftsmæssigt og teknisk vurderingsmiljø
 - verificere, at testplanen omfatter alle denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer og sikkerhed
 - sikre, at der er god sammenhæng, og at den tekniske kvalitet er høj i den tekniske dokumentation og testplanen
 - planlægge testens forløb, personaleresourcerne samt installation og konfiguration af testplatformen
 - udføre inspektioner og test efter testplanens specifikationer
 - skrive en rapport, hvor resultaterne af inspektioner og test forelægges.
 7. Det bemyndigede organ skal sikre, at systemerne i artikel 2, stk. 1, første afsnit, opfylder denne forordnings krav til interoperabilitet, præstationer og sikkerhed i systemer, der drives i et vurderingsmiljø, der svarer til det virkelige driftsmiljø.
 8. Når verifikationsopgaverne er fuldført med tilfredsstillende resultat, skal det bemyndigede organ udarbejde en overensstemmelsesattest, for så vidt angår de udførte opgaver.
 9. Derefter udarbejder luftfartstjenesteudøveren en EF-erklæring om systemverifikation og forelægger den for den nationale tilsynsmyndighed sammen med den tekniske beskrivelse, jf. artikel 6 i forordning (EF) nr. 552/2004.
-

*BILAG XI***AFVIGELSER I FORHOLD TIL ICAO SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14**

Kapitel 3, sektion 3.2.10 (Cyclic redundancy check) i bilag 15 til Chicago-konventionen — luftfartsinformationstjenester.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 74/2010

af 26. januar 2010

om ændring af forordning (EF) nr. 2336/2003, (EF) nr. 341/2007, (EF) nr. 1580/2007 og (EF) nr. 376/2008 for så vidt angår de betingelser og den form, der gælder for de meddelelser, der skal fremsendes til Kommissionen

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)⁽¹⁾, særlig artikel 192, stk. 2, sammenholdt med artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 af 31. august 2009 om gennemførelsesbestemmelser for medlemsstaternes formidling til Kommissionen af oplysninger og dokumenter som led i gennemførelsen af de fælles markedsordninger, ordningen med direkte betalinger, fremme af landbrugsprodukter og ordningerne for fjernområderne og øerne i Det Ægæiske Hav⁽²⁾ fastsættes fælles regler for, hvordan medlemsstaternes kompetente myndigheder skal formidle oplysninger og dokumenter til Kommissionen. Disse regler dækker især medlemsstaternes forpligtelse til at anvende de informationssystemer, som Kommissionen har stillet til rådighed, og valideringen af adgangsrettighederne for de myndigheder eller enkeltpersoner, der er bemyndiget til at sende meddelelser. Desuden fastsættes der i forordningen fælles principper for informationssystemerne, således at de kan garantere dokumenternes ægthed, integritet og læsbarhed over tid, og der fastsættes bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 792/2009 skal forpligtelsen til at anvende informationssystemerne i overensstemmelse med den forordning angives i de forordninger, hvori der fastsættes en specifik underretningspligt.
- (3) Kommissionen har udviklet et informationssystem til elektronisk forvaltning af dokumenter og procedurer i sine interne arbejdsgange og i sine forbindelser med de myndigheder, der beskæftiger sig med den fælles landbrugspolitik.
- (4) Visse underretningsforpligtelser anses nu for at kunne opfyldes via dette system i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 792/2009, særlig den, der er fastsat

i Kommissionens forordning (EF) nr. 2336/2003 af 30. december 2003 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 670/2003 om specifikke foranstaltninger vedrørende landbrugsethanolmarkedet⁽³⁾, (EF) nr. 341/2007 af 29. marts 2007 om åbning og forvaltning af toldkontingenter og om indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater for hvidløg og visse andre landbrugsprodukter importeret fra tredjelande⁽⁴⁾, (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager⁽⁵⁾ og (EF) nr. 376/2008 af 23. april 2008 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter⁽⁶⁾.

- (5) I forordning (EF) nr. 2336/2003 og (EF) nr. 1580/2007 er det hensigtsmæssigt at kræve, at meddelelserne skal omfatte nulangivelser. Af hensyn til tydeligheden bør det endvidere fastsættes, at i meddelelser om erstatningslicenser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 376/2008 bør der også henvises til serienummeret for den erstattede licens. For at sikre, at der sker en effektiv videresendelse fra Kommissionen til medlemsstaterne af de modtagne oplysninger om erstatningslicenser, bør det kræves, at disse oplysninger meddeles Kommissionen umiddelbart efter udstedelsen af licensen. Ligeledes af hensyn til tydeligheden bør der ske en nærmere beskrivelse af de oplysninger, der skal formidles i tilfælde af force majeure.
- (6) Forordning (EF) nr. 2336/2003, (EF) nr. 341/2007, (EF) nr. 1580/2007 og (EF) nr. 376/2008 bør derfor ændres tilsvarende.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for den Fælles Markedsordning for Landbrugsprodukter —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 2336/2003 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 346 af 31.12.2003, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 90 af 30.3.2007, s. 12.

⁽⁵⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 114 af 26.4.2008, s. 3.

1) Artikel 3, stk. 1, litra a) til f), affattes således:

- »a) kvartalsimporten fra tredjelande, opdelt efter KN-kode og oprindelsesland og med angivelse af landekoden med henblik på Fællesskabets statistikker over udenrigshandelen som fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1779/2002 (*), under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, i denne forordning
- b) kvartalseksporten til tredjelande, i givet fald inkl. eksporten af alkohol af ikke-landbrugsmæssig oprindelse, under iagttagelse af bestemmelserne i artikel 9, stk. 3, i denne forordning
- c) kvartalsproduktionen, opdelt pr. anvendt produkt til alkoholfremstilling
- d) den mængde, der blev afsat i det foregående kvartal, opdelt efter anvendelsesformål
- e) de disponible lagre hos alkoholproducenterne i deres lande ved årets udgang
- f) skøn over produktionen i indeværende år, to gange om året, henholdsvis inden den 28. februar og inden den 31. august.

(*) EFT L 269 af 5.10.2002, s. 6.«

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra b) og c), affattes således:

- »b) kvartalsimporten fra tredjelande
- c) kvartalseksporten til tredjelande«

b) Stk. 3 affattes således:

»Mængder udtrykkes i hl ren alkohol.«

3) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

De meddelelser til Kommissionen, der henvises til i artikel 3, 4 og 7 i denne forordning, fremsendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 (*).

Alle meddelelser skal omfatte nulangivelser.

De meddelelser, der henvises til i artikel 3, stk. 1, litra a) og b), fremsendes kun efter anmodning fra Kommissionen til medlemsstaterne via det bestående informationssystem.

(*) EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.«

4) Bilag II til VIII udgår.

Artikel 2

Artikel 14, stk. 3, i forordning (EF) nr. 341/2007 affattes således:

»Meddelelserne til Kommissionen i henhold til denne artikel fremsendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 (*).

(*) EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.«

Artikel 3

I artikel 134 i forordning (EF) nr. 1580/2007 foretages følgende ændringer:

1) Stk. 2 affattes således:

»2. Forordning (EF) nr. 376/2008 gælder for importlicenser, der udstedes i henhold til denne artikel.«

2) Stk. 7 affattes således:

»7. Medlemsstaterne skal hver onsdag senest kl. 12.00 (belgisk tid) meddele Kommissionen, hvilke mængder æbler der er udstedt importlicenser for, herunder nulangivelser, i løbet af den foregående uge fordelt på de pågældende oprindelsestredjelande.

Meddelelserne til Kommissionen i henhold til dette stykke fremsendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 (*).

(*) EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.«

Artikel 4

I forordning (EF) nr. 376/2008 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 37 affattes således:

»Artikel 37

Når der udstedes erstatningslicenser/-attester eller -partiallicenser, skal medlemsstaterne omgående meddele Kommissionen:

- a) serienummeret på de udstedte erstatningslicenser/-attester eller -partiallicenser og serienummeret på erstattede licenser/attester eller partiallicenser i overensstemmelse med artikel 35 og 36

b) arten af de pågældende produkter, mængden deraf og i givet fald den forud fastsatte eksportrestitutionsats eller eksportafgiftssats.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.«

2) Artikel 40, stk. 6, affattes således:

»6. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om force majeure, som de har anerkendt, idet der fremlægges følgende oplysninger: arten af det pågældende produkt med dets KN-kode, transaktionen (import eller eksport), de pågældende mængder og, afhængig af det enkelte tilfælde, ophævelse af licensen eller forlængelse af licensens gyldighedsperiode med angivelse af gyldighedsperioden.

Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.«

3) I slutningen af kapitel IV indsættes følgende som artikel 48a:

»Artikel 48a

De meddelelser til Kommissionen, der henvises til i artikel 14, stk. 5, artikel 29, stk. 2, 3 og 4, artikel 37, artikel 40, stk. 6, og artikel 47, stk. 3, i denne forordning, fremsendes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 (*).

(*) EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3.«

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. februar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2010.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 75/2010**af 26. januar 2010****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2010.

*På Kommissionens vegne,
efter bemyndigelse fra formanden*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	73,2
	MA	73,3
	TN	116,4
	TR	108,9
	ZZ	93,0
0707 00 05	MA	78,1
	TR	128,9
	ZZ	103,5
0709 90 70	MA	136,3
	TR	129,5
	ZZ	132,9
0805 10 20	EG	48,5
	IL	54,1
	MA	53,5
	TN	53,5
	TR	54,8
	ZZ	52,9
0805 20 10	IL	191,1
	MA	75,7
	ZZ	133,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,7
	EG	69,7
	IL	72,0
	JM	106,6
	MA	91,0
	PK	46,5
	TR	87,4
	ZZ	75,4
0805 50 10	EG	71,2
	IL	88,7
	TR	70,1
	ZZ	76,7
0808 10 80	CA	75,7
	CL	60,5
	CN	72,0
	MK	24,7
	US	121,9
	ZZ	71,0
0808 20 50	CN	72,3
	US	115,4
	ZZ	93,9

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 76/2010**af 26. januar 2010****om ændring af de repræsentative priser og den tillægsimporttold for visse produkter inden for sukkersektoren, der er fastsat ved forordning (EF) nr. 877/2009 for produktionsåret 2009/10**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 951/2006 af 30. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 for så vidt angår handel med tredjelande inden for sukkersektoren ⁽²⁾, særlig artikel 36, stk. 2, andet afsnit, andet punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De repræsentative priser og tillægsimporttolden for hvidt sukker, råsukker og visse sirupper for produktionsåret

2009/10 er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 877/2009 ⁽³⁾. Disse repræsentative priser og denne tillægstold er senest ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 69/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) De oplysninger, som Kommissionen for tiden råder over, medfører, at de pågældende priser og beløb skal ændres efter bestemmelserne og reglerne i forordning (EF) nr. 951/2006 —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægsimporttolden for de produkter, der er omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 951/2006, og fastsat ved forordning (EF) nr. 877/2009 for produktionsåret 2009/10, ændres og er anført i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 27. januar 2010.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2010.

For Kommissionen
På formandens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ EUT L 253 af 25.9.2009, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 19 af 23.1.2010, s. 3.

BILAG

De ændrede repræsentative priser og den ændrede tillægsimporttold for hvidt sukker, rå sukker og produkter i KN-kode 1702 90 95, der er gældende fra den 27. januar 2010

(EUR)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	49,07	0,18
1701 12 10 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	49,07	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,94	1,29
1701 99 10 ⁽²⁾	53,94	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,94	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,54	0,20

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt III, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i bilag IV, punkt II, til forordning (EF) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Fastsættelse pr. 1 % af indhold af saccharose.

IV

(Retsakter vedtaget inden den 1. december 2009 i henhold til EF-traktaten, EU-traktaten og Euratomtraktaten)

RÅDETS AFGØRELSE

af 26. november 2009

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder

(2010/48/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 13 og 95 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, andet punktum, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I maj 2004 bemyndigede Rådet Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at føre forhandlinger om De Forenede Nationers konvention om beskyttelse og fremme af handicappedes rettigheder og værdighed (i det følgende benævnt »FN-konventionen«).

(2) FN-konventionen blev vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling den 13. december 2006 og trådte i kraft den 3. maj 2008.

(3) FN-konventionen blev undertegnet på Fællesskabets vegne den 30. marts 2007 med forbehold af senere indgåelse.

(4) FN-konventionen udgør et relevant og effektivt fundament for fremme og beskyttelse af handicappedes rettigheder i Den Europæiske Union, som såvel Fællesskabet som dets medlemsstater tillægger den største betydning.

(5) FN-konventionen bør derfor hurtigst muligt godkendes på Fællesskabets vegne.

(6) En sådan godkendelse bør dog være ledsaget af et forbehold fra Det Europæiske Fællesskabs side med hensyn til FN-konventionens artikel 27, stk. 1, med henblik på at erklære, at Fællesskabet indgår FN-konventionen med forbehold af medlemsstaternes fællesskabsretsbaserede ret til i henhold til artikel 3, stk. 4, i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ ikke at lade princippet om ligebehandling finde anvendelse på de væbnede styrker med henvisning til handicap.

(7) Både Fællesskabet og dets medlemsstater er kompetente på de områder, der er omfattet af FN-konventionen. Fællesskabet og medlemsstaterne bør derfor blive kontraherende parter, således at de i fællesskab kan opfylde de forpligtelser, der er fastsat i FN-konventionen, og i fællesskab udøve de rettigheder, som den giver dem i situationer med blandet kompetence, på en sammenhængende måde.

(8) Fællesskabet bør sammen med deponeringen af instrumentet for formel bekræftelse afgive en erklæring i henhold til konventionens artikel 44, stk. 1, om de spørgsmål, omfattet af denne konvention, for hvilke dets medlemsstater har overført kompetence til Fællesskabet —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder godkendes hermed på Fællesskabets vegne, dog med forbehold med hensyn til konventionens artikel 27, stk. 1.

2. Teksten til FN-konventionen er anført i bilag I til denne afgørelse.

Teksten til forbeholdet er indeholdt i bilag III til denne afgørelse.

⁽¹⁾ Udtalelse af 27.4.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

Artikel 2

1. Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der på Det Europæiske Fællesskabs vegne er beføjet til at deponere instrumentet for formel bekræftelse af konventionen hos De Forenede Nationers generalsekretær, jf. FN-konventionens artikel 41 og 43.

2. Ved deponeringen af instrumentet for formel bekræftelse deponerer den eller de udpegede personer i overensstemmelse med konventionens artikel 44, stk. 1, den erklæring om kompetence og det forbehold, der er anført i henholdsvis bilag II og III til denne afgørelse.

Artikel 3

Med hensyn til de spørgsmål, der henhører under Fællesskabets kompetence, og med forbehold af medlemsstaternes respektive kompetencer, fungerer Kommissionen som kontaktpunkt i forbindelse med forhold, der vedrører gennemførelsen af FN-konventionen i overensstemmelse med FN-konventionens artikel 33, stk. 1. De nærmere bestemmelser om kontaktpunktets funktion i denne forbindelse fastlægges i en adfærdskodeks inden deponeringen af instrumentet for formel bekræftelse på Fællesskabets vegne.

Artikel 4

1. I spørgsmål, der henhører under Fællesskabets enekompetence, repræsenterer Kommissionen Fællesskabet på møder i de organer, der oprettes i henhold til FN-konventionen, især den i konventionens artikel 40 omhandlede partskonference, og

handler på dets vegne i spørgsmål, der hører under disse organers kompetence.

2. I spørgsmål, der henhører under Fællesskabets og medlemsstaternes delte kompetence, fastlægger Kommissionen og medlemsstaterne på forhånd de nødvendige arrangementer for repræsentation af Fællesskabets holdning på møder i de organer, der oprettes i henhold til FN-konventionen. De nærmere bestemmelser om denne repræsentation fastlægges i en adfærdskodeks, der skal vedtages inden deponeringen af instrumentet for formel bekræftelse på Fællesskabets vegne.

3. På de i stk. 1 og 2 omhandlede møder arbejder Kommissionen og medlemsstaterne, om nødvendigt efter forudgående konsultation af de øvrige berørte fællesskabsinstitutioner, tæt sammen, især i forbindelse med spørgsmål om arrangementer for overvågning, rapportering og afstemning. Arrangementer til sikring af et tæt samarbejde skal ligeledes behandles i den i stk. 2 omhandlede adfærdskodeks.

Artikel 5

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. november 2009.

På Rådets vegne

J. BJÖRKLUND

Formand

BILAG I

KONVENTION OM HANDICAPPEDES RETTIGHEDER

Præambel

DE I DENNE KONVENTION DELTAGENDE STATER, SOM

- a) erindrer om de principper, der er fastlagt i De Forenede Nationers pagt, hvori menneskets naturlige værdighed og værdi og hele menneskehedsens lige og umistelige rettigheder anerkendes som grundlaget for frihed, retfærdighed og fred i verden,
- b) anerkender, at De Forenede Nationer i verdenserklæringen om menneskerettighederne og i menneskerettighedskonventionen har erklæret og er blevet enige om, at alle har krav på rettigheder og friheder, der er fastsat deri, uden forskelsbehandling af nogen art,
- c) bekræfter på ny, at alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og indbyrdes forbundne, samt at der er behov for at sikre, at handicappede fuldt ud kan nyde godt af dem uden diskrimination,
- d) erindrer om den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder, konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder samt den internationale konvention om beskyttelse af alle vandrende arbejdstagers og deres familiemedlemmers rettigheder,
- e) anerkender, at handicap er et begreb under udvikling, og at handicap er et resultat af samspillet mellem personer med funktionsnedsættelse og holdningsmæssige og omgivelsesbestemte barrierer, som hindrer deres fulde og effektive deltagelse i samfundslivet på lige fod med andre,
- f) anerkender vigtigheden af de principper og retningslinjer for politikker, der er indeholdt i verdenshandlingsprogrammet vedrørende handicappede og i standardreglerne om lige muligheder for handicappede, som grundlag for at indvirke på, hvorledes politikker, planer, ordninger og indsatser kan fremmes, udformes og evalueres på nationalt, regionalt og internationalt niveau med henblik på at fremme lige muligheder for handicappede,
- g) understreger vigtigheden af at inddrage handicaprelaterede emner som en integrerende del af relevante strategier for en bæredygtig udvikling,
- h) også anerkender, at diskrimination af en person på grund af handicap er en krænkelse af det enkelte menneskes naturlige værdighed og værdi,
- i) endvidere anerkender mangfoldigheden blandt personer med handicap,
- j) anerkender behovet for at fremme og beskytte menneskerettighederne for alle handicappede, herunder personer med behov for mere intensiv støtte,
- k) ser med bekymring på, at handicappede til trods for disse forskellige instrumenter og forpligtelser fortsat møder barrierer for deres deltagelse i samfundslivet på lige fod med andre, og at deres menneskerettigheder fortsat krænkes verden over,
- l) anerkender vigtigheden af internationalt samarbejde for at forbedre levevilkårene for handicappede i alle lande, i særdeleshed i udviklingslandene,
- m) anerkender værdien af de nuværende og fremtidige bidrag fra handicappede til den generelle trivsel og mangfoldighed i samfundet, og at det vil give handicappede et stærkere tilhørsforhold og medføre betydelige fremskridt i samfundets menneskelige, sociale og økonomiske udvikling samt i udryddelsen af fattigdom, hvis deres mulighed for fuldt ud at kunne udøve deres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt deltage i samfundslivet fremmes,
- n) anerkender vigtigheden af, at handicappede har ret til personlig autonomi og uafhængighed, herunder frihed til at træffe egne valg,
- o) finder, at handicappede bør have mulighed for aktivt at blive inddraget i beslutningsprocesser om politikker og ordninger, herunder enhver politik og ordning, der vedrører dem direkte,
- p) ser med bekymring på den vanskelige situation for handicappede, som er udsat for multidiskrimination eller grov diskrimination på grund af race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national, etnisk, oprindelig eller social oprindelse, formueforhold, fødsel, alder eller anden samfundsmæssig stilling,

- q) anerkender, at kvinder og piger med handicap ofte, både i og uden for hjemmet, er udsat for større risiko for vold, fysisk skade eller overgreb, vanrøgt eller forsømmelig behandling, mishandling eller udnyttelse,
- r) anerkender, at børn med handicap bør have fuld adgang til at udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre børn, og erindrer om de forpligtelser, som deltagerstaterne i konventionen om barnets rettigheder har påtaget sig med henblik herpå,
- s) understreger behovet for at indarbejde et kønsperspektiv i alle bestræbelser på at fremme de muligheder, som handicappede har for fuldt ud at kunne nyde godt af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder,
- t) fremhæver, at flertallet af handicappede lever i fattigdom, og anerkender i den henseende, at der er et afgørende behov for at tage hånd om de negative følger, som fattigdom har for handicappede,
- u) har for øje, at fred og sikkerhed på grundlag af fuld respekt for de formål og principper, der er fastlagt i De Forenede Nationers pagt, samt overholdelse af de gældende menneskerettighedsinstrumenter er afgørende for at kunne yde fuld beskyttelse til handicappede, i særdeleshed under væbnet konflikt og fremmed besættelse,
- v) anerkender vigtigheden af, at de fysiske, sociale, økonomiske og kulturelle omgivelser, sundhed og uddannelse og information og kommunikation er tilgængelige for at gøre det muligt for handicappede fuldt ud at udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- w) erkender, at det enkelte menneske, som har forpligtelser over for andre og det samfund, som vedkommende er en del af, har et ansvar for at stræbe efter at fremme og overholde de rettigheder, der er fastlagt i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter,
- x) er overbevist om, at familien er samfundets naturlige og grundlæggende gruppeenhed og har ret til samfundets og statens beskyttelse, og at handicappede og deres familie bør ydes den nødvendige beskyttelse og bistand til at gøre det muligt for familien at bidrage til, at handicappede fuldt ud kan udøve deres rettigheder på lige fod med andre,
- y) er overbevist om, at en omfattende og samlet international konvention til fremme og beskyttelse af de rettigheder og den værdighed, som tilkommer handicappede, vil bidrage væsentligt til at rette op på den socialt dybt ugunstige situation, som handicappede befinder sig i, og fremme deres deltagelse i det civile, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle liv med lige muligheder i både udviklingslandene og i den industrialiserede verden,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne konvention er at fremme, beskytte og sikre handicappedes fulde og lige adgang til udøvelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt at fremme respekten for handicappedes naturlige værdighed.

Handicappede omfatter personer med en langvarig fysisk, psykisk, intellektuel eller sensorisk funktionsnedsættelse, som i samspil med forskellige barrierer kan hæmme dem i fuldt og effektivt at deltage i samfundslivet på lige fod med andre.

Artikel 2

Definitioner

I denne konvention:

omfatter »kommunikation« sprog, tekstvisning, punktskrift, taktil kommunikation, storskrift, tilgængelige multimedier samt skrift, lyd, klarsprog, oplæsning og forstørrende og alternative kommunikationsmåder, -midler og -formater, herunder tilgængelig informations- og kommunikationsteknologi

omfatter »sprog« talt sprog samt tegnsprog og andre former for nonverbalt sprog

betyder »diskrimination på grund af handicap« enhver sondring, udelukkelse eller begrænsning på grund af et handicap, hvis formål eller virkning er at svække eller ophæve anerkendelse, nydelse eller udøvelse på lige fod med andre af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på det politiske, økonomiske, sociale, kulturelle, civile eller et hvilket som helst andet område. Dette omfatter alle former for diskrimination bl.a. nægtelse af tilpasninger i rimeligt omfang

betyder »tilpasninger i rimeligt omfang« nødvendige og passende ændringer og justeringer, som ikke indebærer en uforholdsmæssig stor eller unødvendig byrde, når dette i et konkret tilfælde er nødvendigt for at sikre, at handicappede kan nyde eller udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder på lige fod med andre

betyder »universelt design« udformning af produkter, omgivelser, ordninger og tilbud, således at de i videst muligt omfang kan anvendes af alle personer uden behov for tilpasning eller særlig udformning. »Universelt design« udelukker ikke hjælpemidler til særlige grupper af handicappede, når der er behov derfor.

Artikel 3

Generelle principper

Principperne for denne konvention er:

- a) respekt for menneskets naturlige værdighed, personlige autonomi, herunder ret til selvbestemmelse, og uafhængighed
- b) ikke-diskrimination
- c) fuld og effektiv deltagelse og inddragelse i samfundslivet
- d) respekt for forskellighed og accept af handicappede som en del af den menneskelige mangfoldighed og af menneskeheden
- e) lige muligheder
- f) tilgængelighed
- g) ligestilling mellem mænd og kvinder
- h) respekt for de voksende evner, som handicappede børn udvikler, og for deres ret til at bevare deres identitet.

Artikel 4

Generelle forpligtelser

1. Deltagerstaterne forpligter sig til at sikre og fremme den fuldstændige virkeliggørelse af alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder for alle handicappede uden nogen form for diskrimination på grund af handicap. Med henblik herpå forpligter deltagerstaterne sig til at:

- a) vedtage alle passende lovgivningsmæssige, administrative og andre foranstaltninger til gennemførelse af de rettigheder, der anerkendes i denne konvention
- b) træffe alle passende foranstaltninger, herunder lovgivning, med henblik på at ændre eller ophæve eksisterende love, regler, sædvaner og praksis, som medfører diskrimination af handicappede
- c) tage hensyn til beskyttelse og fremme af menneskerettigheder for handicappede i alle politikker og ordninger
- d) afstå fra at tage del i nogen handling eller praksis, som er uforenelig med denne konvention, og at sikre, at offentlige myndigheder og institutioner handler i overensstemmelse med denne konvention
- e) træffe alle passende foranstaltninger til at afskaffe diskrimination på grund af handicap fra enhver persons, organisations og privat virksomheds side
- f) iværksætte eller fremme forskning og udvikling af universelt designede varer, tilbud, udstyr og faciliteter som defineret i denne konventions artikel 2, der bør kræve mindst mulig tilpasning og lavest mulige omkostninger for at opfylde de særlige behov hos en handicappet, at fremme deres tilgængelighed og anvendelse og at fremme universelt design ved udviklingen af standarder og vejledninger
- g) iværksætte eller fremme forskning og udvikling af, og fremme tilgængeligheden og anvendelsen af ny teknologi, herunder informations- og kommunikationsteknologi, mobilitetsfremmende hjælpemidler, udstyr og hjælpemiddelteknologi, som er egnet for personer med handicap, med særlig vægt på teknologi til en overkommelig pris

h) yde handicappede tilgængelig information om mobilitetsfremmende hjælpemidler, udstyr og hjælpemiddelteknologi, herunder ny teknologi, samt andre former for bistand, støttetilbud og faciliteter

i) fremme uddannelse af fagfolk og personale beskæftiget med handicappede i de rettigheder, der anerkendes i denne konvention, således at de bedre kan yde den bistand og give de tilbud, som sikres ved disse rettigheder.

2. Med hensyn til økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder skal hver deltagerstat træffe foranstaltninger til det yderste af de ressourcer, der er til rådighed, og, hvor der er behov for det, inden for rammerne af internationalt samarbejde med henblik på en gradvis og fuldstændig gennemførelse af disse rettigheder, uden at dette berører de forpligtelser i denne konvention, som er umiddelbart gældende i henhold til folkeretten.

3. Ved udvikling og gennemførelse af lovgivning og politikker, der tager sigte på at gennemføre denne konvention, og i andre beslutningsprocesser vedrørende forhold i relation til handicappede skal deltagerstaterne indgående rådføre sig med og aktivt involvere handicappede, herunder børn med handicap, gennem de organisationer, som repræsenterer dem.

4. Intet i denne konvention påvirker bestemmelser, som er bedre egnede til at gennemføre handicappedes rettigheder, og som måtte være fastsat i en deltagerstats lovgivning eller i folkeretten, som den er gældende for den pågældende stat. Menneskerettigheder eller grundlæggende frihedsrettigheder, der i medfør af love, konventioner, regler eller sædvane anerkendes eller eksisterer i en i denne konvention deltagende stat, må ikke begrænses eller fraviges under foregivende af, at denne konvention ikke anerkender sådanne rettigheder eller frihedsrettigheder eller kun anerkender dem i mindre omfang.

5. Bestemmelserne i denne konvention finder uden begrænsning eller undtagelse anvendelse på alle dele af forbundsstater.

Artikel 5

Lighed og ikke-diskrimination

1. Deltagerstaterne anerkender, at alle er lige for og under loven, og at alle uden nogen form for diskrimination har ret til lige beskyttelse og til at drage samme nytte af loven.

2. Deltagerstaterne forbyder enhver diskrimination på grund af handicap og sikrer handicappede en ligelig og effektiv retsbeskyttelse mod forskelsbehandling uanset årsag.

3. For at fremme lighed og afskaffe diskrimination træffer deltagerstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der foretages tilpasninger i rimeligt omfang.

4. Særlige foranstaltninger, der er nødvendige for at fremskynde eller opnå reel lighed for personer med handicap, anses ikke for diskrimination i henhold til denne konvention.

Artikel 6

Kvinder med handicap

1. Deltagerstaterne anerkender, at kvinder og piger med handicap udsættes for multidiskrimination, og træffer i den forbindelse foranstaltninger for at sikre, at de fuldt ud og på lige fod med andre kan udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Deltagerstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre kvinders fulde udvikling og fremgang og styrke deres selvstændighed, således at de får sikkerhed for at kunne udøve og nyde godt af de menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der er fastlagt i denne konvention.

Artikel 7

Børn med handicap

1. Deltagerstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at børn med handicap fuldt ud og på lige fod med andre børn kan udøve alle menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

2. I alle foranstaltninger vedrørende børn med handicap skal barnets tarv komme i første række.

3. Deltagerstaterne skal sikre, at børn med handicap har ret til frit at udtrykke deres synspunkter i alle forhold, der vedrører dem, på lige fod med andre børn, idet børnenes synspunkter tillægges vægt svarende til deres alder og modenhed, samt ret til at modtage handicap- og alderssvarende bistand for at virkeliggøre denne ret.

*Artikel 8***Bevidstgørelse**

1. Deltagerstaterne forpligter sig til at vedtage umiddelbare, effektive og passende foranstaltninger for at:
 - a) øge bevidstheden i hele samfundet, bl.a. i familien, om handicappede og skabe respekt for handicappedes rettigheder og værdighed
 - b) bekæmpe stereotyper, fordomme og skadelig praksis i forhold til handicappede, herunder stereotyper, fordomme og skadelig praksis på grund af køn og alder, inden for alle områder af tilværelsen
 - c) fremme bevidstheden om handicappedes evner og bidrag.
2. Foranstaltninger med henblik herpå omfatter:
 - a) iværksættelse og opretholdelse af effektive offentlige bevidsthedsskabende kampagner, der er beregnet til at:
 - i) skabe forståelse for handicappedes rettigheder
 - ii) fremme en positiv holdning til og større social bevidsthed om handicappede
 - iii) fremme anerkendelsen af handicappedes færdigheder, fortrin og evner samt deres bidrag til arbejdspladsen og arbejdsmarkedet
 - b) på alle niveauer i uddannelsessystemet, herunder hos alle børn fra en tidlig alder, at fremme en holdning af respekt for handicappedes rettigheder
 - c) at tilskynde alle medier til at fremstille handicappede på en måde, der er i overensstemmelse med denne konventions formål
 - d) at fremme uddannelsesprogrammer, der skal øge bevidstheden om handicappede og deres rettigheder.

*Artikel 9***Tilgængelighed**

1. For at gøre det muligt for handicappede at leve et selvstændigt liv og deltage fuldt ud i alle livets aspekter træffer deltagerstaterne nødvendige foranstaltninger for at sikre, at handicappede på lige fod med andre har adgang til de fysiske omgivelser, transportmuligheder, information og kommunikation, herunder informations- og kommunikationsteknologi og -systemer, og de øvrige faciliteter og tilbud, der er åbne for eller gives offentligheden, både i byområder og i landdistrikter. Disse foranstaltninger, som omfatter identifikation og afskaffelse af hindringer og barrierer for tilgængelighed, gælder bl.a. for:
 - a) bygninger, veje, transportmuligheder og andre indendørs og udendørs faciliteter, bl.a. skoler, boliger, lægehjælp og andre sundhedsfaciliteter og arbejdspladser
 - b) information og kommunikation samt andre tjenester, herunder elektroniske tjenester og nødberedskab.
2. Deltagerstaterne skal ligeledes træffe passende foranstaltninger til at:
 - a) udvikle, udbrede kendskabet til og overvåge gennemførelsen af minimumsstandarder og vejledninger for tilgængeligheden af faciliteter og tilbud, der er åbne for eller gives offentligheden
 - b) sikre, at private udbydere af faciliteter og tilbud, som er åbne for eller gives offentligheden, tager hensyn til alle aspekter af tilgængelighed for handicappede
 - c) sørge for, at involverede aktører oplyses om handicappedes problemer med hensyn til tilgængelighed
 - d) sørge for, at offentligt tilgængelige bygninger og andre faciliteter har skiltning med punktskrift og i letlæselige og letforståelige former
 - e) sørge for forskellige former for bistands- og formidlingspersoner, bl.a. hjælpere, oplæsere og professionelle tegnsprogtolke, for at lette tilgængeligheden af offentligt tilgængelige bygninger og andre faciliteter

- f) fremme andre passende former for bistand og støtte til handicappede for at sikre, at de har adgang til information
- g) fremme handicappedes adgang til ny teknologi og nye systemer på informations- og kommunikationsområdet, herunder internettet
- h) fremme udformning, udvikling, produktion og distribution af tilgængelig teknologi og tilgængelige systemer på informations- og kommunikationsområdet på et tidligt stadie, således at denne form for teknologi og systemer bliver tilgængelige til den lavest mulige pris.

Artikel 10

Ret til livet

Deltagerstaterne bekræfter på ny, at alle mennesker har en naturlig ret til livet, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at handicappede effektivt kan udøve denne ret til liv på lige fod med andre.

Artikel 11

Risikosituationer og humanitære katastrofer

Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre og beskytte handicappede i risikosituationer, herunder væbnede konflikter, humanitære katastrofer og naturkatastrofer.

Artikel 12

Lighed for loven

1. Deltagerstaterne bekræfter på ny, at handicappede har ret til overalt at blive anerkendt som retssubjekt.
2. Deltagerstaterne anerkender, at handicappede har rets- og handleevne på lige fod med andre i alle livets forhold.
3. Deltagerstaterne skal træffe passende foranstaltninger for at give handicappede adgang til den støtte, de måtte have behov for, til at udøve deres rets- og handleevne.
4. Deltagerstaterne skal sikre, at alle foranstaltninger vedrørende udøvelse af rets- og handleevne i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning omfatter passende og effektive beskyttelsesmekanismer til forebyggelse af misbrug. Sådanne mekanismer skal sikre, at foranstaltninger vedrørende udøvelse af rets- og handleevne respekterer den enkelte persons rettigheder, vilje og præferencer, er fri for interessekonflikter og udnyttelse, står i forhold til og er tilpasset den enkelte persons situation, gælder i kortest mulig tid og gennemgås regelmæssigt af en kompetent, uafhængig og upartisk myndighed eller retslig instans. Beskyttelsesmekanismerne skal stå i forhold til, hvor meget sådanne foranstaltninger indvirker på personens rettigheder og interesser.
5. Med forbehold af bestemmelserne i denne artikel skal deltagerstaterne træffe alle passende og effektive foranstaltninger for at sikre, at handicappede har lige ret til at eje eller arve ejendom, til at styre deres egne økonomiske forhold og til at have lige adgang til banklån, realkreditlån og andre former for økonomisk kredit, og skal sikre, at handicappede ikke vilkårligt fratages deres ejendom.

Artikel 13

Adgang til retssystemet

1. Deltagerstaterne skal sikre, at handicappede har effektiv adgang til at gøre brug af retssystemet på lige fod med andre, bl.a. ved tilvejebringelse af procesretlige og alderssvarende tilpasninger for at gøre det lettere at deltage direkte eller indirekte, herunder som vidner, i alle former for retssager, bl.a. på de efterforskningsmæssige og andre forberedende stadier.
2. For at sikre, at handicappede har effektiv adgang til at gøre brug af retssystemet, skal deltagerstaterne fremme passende uddannelse af personer, der arbejder inden for retssystemet, bl.a. politi- og fængselspersonale.

Artikel 14

Frihed og personlig sikkerhed

1. Deltagerstaterne skal sikre, at handicappede på lige fod med andre:

a) har ret til frihed og personlig sikkerhed

b) ikke ulovligt eller vilkårligt berøves deres frihed, og at enhver frihedsberøvelse følger lovens forskrifter, samt at eksistensen af et handicap i intet tilfælde kan berettige til frihedsberøvelse.

2. Deltagerstaterne skal sikre, at handicappede ved en eventuel frihedsberøvelse i forbindelse med en proces på lige fod med andre har krav på garantier i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning og skal behandles under overholdelse af denne konventions målsætninger og principper, bl.a. ved tilpasninger i rimeligt omfang.

Artikel 15

Frihed for tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf

1. Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. I særdeleshed må ingen uden sit frivillige samtykke underkastes medicinske eller videnskabelige eksperimenter.

2. Deltagerstaterne skal træffe alle effektive lovgivningsmæssige, administrative, retlige eller andre foranstaltninger for at sikre, at handicappede på lige fod med andre ikke underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

Artikel 16

Beskyttelse mod udnyttelse, vold og misbrug

1. Deltagerstaterne skal træffe alle passende lovgivningsmæssige, administrative, sociale, uddannelsesmæssige og andre foranstaltninger til at beskytte handicappede mod enhver form for udnyttelse, vold og misbrug, bl.a. på grund af køn, både i og uden for hjemmet.

2. Deltagerstaterne skal ligeledes træffe alle passende foranstaltninger til at forebygge enhver form for udnyttelse, vold og misbrug ved bl.a. at sikre passende former for køns- og alderssvarende bistand og støtte til handicappede og deres familie og omsorgspersoner, herunder information og uddannelse om, hvordan udnyttelse, vold og misbrug kan undgås, opdages og indberettes. Deltagerstaterne skal sikre, at beskyttelsesforanstaltninger er alders-, køns- og handicapsvarende.

3. Med henblik på at forebygge tilfælde af enhver form for udnyttelse, vold og misbrug skal deltagerstaterne sikre, at uafhængige myndigheder effektivt fører tilsyn med alle tilbud og ordninger, der er målrettet handicappede.

4. Deltagerstaterne skal træffe alle passende foranstaltninger til at fremme fysisk, kognitiv og psykisk helbredelse, rehabilitering og resocialisering af handicappede, der bliver ofre for enhver form for udnyttelse, vold eller misbrug, herunder beskyttelsesforanstaltninger. En sådan helbredelse og resocialisering skal finde sted i omgivelser, der fremmer den enkeltes helbred, velfærd, selvrespekt, værdighed og selvbestemmelse og tager hensyn til køns- og aldersbestemte behov.

5. Deltagerstaterne skal gennemføre effektiv lovgivning og effektive politikker, herunder lovgivning og politikker med fokus på kvinder og børn, for at sikre, at udnyttelse, vold og misbrug rettet mod handicappede opdages, efterforskes og, hvor det er hensigtsmæssigt, underkastes retsforfølgning.

Artikel 17

Beskyttelse af personlig integritet

Enhver person med handicap har ret til respekt for sin fysiske og psykiske integritet på lige fod med andre.

Artikel 18

Fri bevægelighed og statsborgerskab

1. Deltagerstaterne anerkender handicappedes ret til bevægelsesfrihed, til frit at vælge deres opholdssted og ret til statsborgerskab på lige fod med andre, bl.a. ved at sikre, at handicappede:

a) har ret til at erhverve og skifte statsborgerskab og ikke vilkårligt eller på grund af handicap at blive frataget deres statsborgerskab

b) ikke på grund af handicap fratages deres mulighed for at erhverve, besidde og anvende dokumentation for deres statsborgerskab eller andre identitetspapirer eller for at anvende relevante procedurer som indvandringsprocedurer, der måtte være nødvendige for at lette udøvelsen af retten til fri bevægelighed

c) har ret til at forlade et hvilket som helst land, herunder deres hjemland

d) ikke vilkårligt eller på grund af handicap fratages retten til indrejse i deres hjemland.

2. Børn med handicap skal registreres umiddelbart efter fødslen og skal fra fødslen have ret til et navn, ret til at opnå et statsborgerskab og, så vidt muligt, ret til at kende og blive passet af deres forældre.

Artikel 19

Ret en selvstændig tilværelse og deltagelse i samfundslivet

Deltagerstaterne anerkender, at alle personer med handicap har lige ret til at leve i samfundet med de samme valgmuligheder som andre, og skal træffe effektive og passende foranstaltninger for at gøre det lettere for handicappede fuldt ud at udøve denne rettighed samt fuldt ud at blive inddraget og deltage i samfundslivet, bl.a. ved at sikre, at:

- a) handicappede har mulighed for at vælge deres bopæl, samt hvor og med hvem de vil bo, på lige fod med andre og ikke er forpligtet til at leve i en bestemt boform
- b) handicappede har adgang til et udvalg af støttetilbud i hjemmet og på boligområdet samt andre lokale støttetilbud, bl.a. den nødvendige personlige bistand for at kunne leve og være inddraget i samfundet samt for at forebygge isolation fra eller udskillelse af samfundet
- c) samfundets tilbud og faciliteter til den almene befolkning er tilgængelige for handicappede på lige fod med andre og svarer til deres behov.

Artikel 20

Personlig mobilitet

Deltagerstaterne skal træffe effektive foranstaltninger for at sikre personlig mobilitet og størst mulig uafhængighed for handicappede, bl.a. ved at:

- a) lette den personlige mobilitet for handicappede på en måde og på et tidspunkt efter deres eget valg og til en overkommelig pris
- b) lette adgangen for handicappede til bevægelseshjælpemidler, udstyr, hjælpemiddelteknologi af god kvalitet og forskellige former for kvalificerede bistands- og formidlingspersoner, bl.a. ved at stille disse til rådighed til en overkommelig pris
- c) tilbyde mobilitetstræning til handicappede og til specialiserede faggrupper, der arbejder med handicappede
- d) tilskynde producenter af bevægelseshjælpemidler, udstyr og hjælpemiddelteknologi til at tage hensyn til alle aspekter af mobilitet for handicappede.

Artikel 21

Ytrings- og meningsfrihed samt adgang til information

Deltagerstaterne skal træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at handicappede kan udøve deres ret til ytrings- og meningsfrihed, herunder frihed til at søge, modtage og sprede oplysninger og tanker på lige fod med andre og ved alle former for kommunikation efter eget valg som defineret i denne konventions artikel 2, bl.a. ved:

- a) at information til den brede offentlighed ydes handicappede i en tilgængelig form og ved hjælp af teknologi, der er tilpasset efter forskellige former for handicap, inden for en rimelig tid og uden yderligere omkostninger
- b) at acceptere og gøre det lettere for handicappede at bruge tegnsprog, punktskrift, forstørrende og alternativ kommunikation og alle andre tilgængelige kommunikationsmidler, -måder og -former efter eget valg i samspillet med det offentlige
- c) at opfordre private udbydere af tjenesteydelser til den brede offentlighed, bl.a. via internettet, til at levere information og ydelser i formater, der er tilgængelige og anvendelige for handicappede
- d) at tilskynde massemedierne, herunder udbydere af information via internettet, til at gøre deres ydelser tilgængelige for handicappede
- e) at anerkende og fremme anvendelsen af tegnsprog.

*Artikel 22***Privatlivets fred**

1. Handicappede skal uanset bopæl eller boform beskyttes mod vilkårlig eller ulovlig indblanding i deres privatliv eller familieforhold, hjem eller korrespondance eller andre former for kommunikation og mod uretmæssige angreb på ære og omdømme. Handicappede har ret til lovens beskyttelse mod sådan indblanding eller sådanne angreb.
2. Deltagerstaterne skal beskytte personlige, helbredsmæssige og rehabiliteringsmæssige oplysninger om handicappede på lige fod med andre.

*Artikel 23***Respekt for hjem og familie**

1. Deltagerstaterne skal træffe effektive og nødvendige foranstaltninger til at afskaffe diskrimination af handicappede i alle forhold vedrørende ægteskab, familieliv, forældreskab og personlige forhold på lige fod med andre for at sikre:
 - a) at retten for alle handicappede i den giftefærdige alder til at indgå ægteskab og stifte familie på basis af de kommende ægtefællers frivillige og uforbeholdne samtykke anerkendes
 - b) at handicappedes ret til frit og under ansvar at bestemme antallet af deres børn og afstanden mellem dem og til at få adgang til alderssvarende oplysninger samt undervisning om forplantning og familieplanlægning anerkendes, samt at der sørges for de nødvendige midler til, at de kan udøve disse rettigheder
 - c) at personer med handicap, herunder børn, bevarer deres fertilitet på lige fod med andre.
2. Deltagerstaterne skal sikre de rettigheder og det ansvar, som henholdsvis tilkommer og påhviler handicappede, med hensyn til værgemål, formynderskab, adoption af børn og lignende retsbegreber, såfremt disse retsbegreber findes i national lovgivning, dog således, at barnets tarv altid er af altafgørende betydning. Deltagerstaterne skal yde passende bistand til handicappede ved opdragelsen af deres børn.
3. Deltagerstaterne skal sikre, at børn med handicap har lige rettigheder med hensyn til familieliv. Med henblik på at virkeliggøre disse rettigheder og forebygge, at handicappede børn skjules, forlades, vanrøgtes eller isoleres, forpligter deltagerstaterne sig til at give tidlige og omfattende oplysninger, tilbud og støtte til børn med handicap og deres familie.
4. Deltagerstaterne skal sikre, at et barn ikke fjernes fra sine forældre mod sin vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelser kan prøves ved en domstol, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan fjernelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv. Et barn må under ingen omstændigheder fjernes fra sine forældre på grund af, at enten barnet eller den ene eller begge forældre har et handicap.
5. Deltagerstaterne skal, hvis den nærmeste familie ikke er i stand til at passe et handicappet barn, udfolde alle bestræbelser på at tilvejebringe alternativ pasning hos den fjernere familie eller, hvis dette ikke lykkes, uden for hjemmet i familiære rammer.

*Artikel 24***Uddannelse**

1. Deltagerstaterne anerkender, at handicappede har ret til uddannelse. For at udøve denne ret uden diskrimination og på grundlag af lige muligheder skal deltagerstaterne sikre et inkluderende uddannelsessystem på alle niveauer samt livslang læring, der tager sigte på:
 - a) at det menneskelige potentiale, den menneskelige værdighed og det menneskelige selvværd udvikles fuldt ud, samt at respekten for menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder og den menneskelige mangfoldighed styrkes
 - b) at handicappede udvikler deres personlighed, evner og kreativitet såvel som deres psykiske og fysiske formåen fuldt ud
 - c) at gøre det muligt for handicappede effektivt at deltage i et frit samfund.

2. For at opfylde denne rettighed skal deltagerstaterne sikre, at:
- handicappede ikke på grund af deres handicap udelukkes fra det almindelige uddannelsessystem, og at børn med handicap ikke på grund af deres handicap udelukkes fra gratis og obligatorisk grundskoleundervisning eller fra undervisning på sekundærtrinnet
 - handicappede har adgang til en inkluderende og gratis grundskoleundervisning og undervisning på sekundærtrinnet af høj kvalitet på lige fod med andre i det nærområde, hvor de bor
 - der foretages tilpasninger i rimeligt omfang efter den enkelte persons behov
 - handicappede får den nødvendige støtte inden for det almindelige uddannelsessystem til at fremme effektiv indlæring
 - der ydes effektiv individuel støtte i et miljø, der fremmer akademisk og social udvikling i overensstemmelse med målsætningen om fuld inkludering.
3. Deltagerstaterne skal gøre det muligt for handicappede at tilegne sig menneskelige og sociale færdigheder for at gøre dem egnede til fuld og lige deltagelse i uddannelsen og livet som samfundsborgere. Med henblik herpå skal deltagerstaterne træffe egnede foranstaltninger, herunder:
- fremme indlæringen af punktskrift, alternative skriftformer, forstørrende og alternative kommunikationsmåder, -midler og -former samt orientering og mobilitetsfærdigheder og fremme støtte fra ligestillede og mentorordninger
 - fremme indlæringen af tegnsprog og fremme døvesamfundets sproglige identitet
 - sikre, at undervisningen af blinde, døve eller døvblinde personer, især børn, foregår på det mest egnede sprog og på de kommunikationsmåder og med de kommunikationsmidler, som er bedst for den enkelte, og i omgivelser, der giver størst mulig indlæring og social udvikling.
4. For at sikre opfyldelsen af denne ret skal deltagerstaterne træffe egnede foranstaltninger til at ansætte lærere, herunder lærere med handicap, som behersker tegnsprog og/eller punktskrift, og til at uddanne fagfolk og medarbejdere på alle niveauer i uddannelsessystemet. Denne uddannelse skal omfatte handicapbevidsthed og anvendelse af egnede udvidede og alternative kommunikationsmåder, -midler og -former, undervisningsmetoder og -materialer, der kan støtte handicappede.
5. Deltagerstaterne skal sikre, at handicappede på lige fod med andre har adgang til almindelige videregående uddannelser, erhvervsuddannelser, voksenundervisning og livslang læring uden diskrimination. Med henblik herpå skal deltagerstaterne sikre, at der ydes tilpasninger i rimeligt omfang til handicappede.

Artikel 25

Sundhed

- Deltagerstaterne anerkender, at handicappede har ret til den højest opnåelige sundhedstilstand uden diskrimination på grund af handicap. Deltagerstaterne skal træffe alle egnede foranstaltninger til at sikre, at handicappede har adgang til sundhedsydelser, som tager hensyn til køn, herunder sundhedsrelateret rehabilitering. Deltagerstaterne skal især:
- give handicappede adgang til sundhedsydelser og -ordninger af samme omfang, kvalitet og standard, som tilbydes andre, og som er gratis eller til en overkommelig pris, bl.a. inden for seksuel og reproduktiv sundhed samt folkesundhedsprogrammer
 - give adgang til de sundhedsydelser, som handicappede specifikt har brug for på grund af deres handicap, herunder tidlig opdagelse eller forebyggelse alt efter omstændighederne samt ydelser, der tager sigte på at minimere og forebygge yderligere funktionsnedsættelse, herunder blandt børn og ældre
 - give adgang til disse sundhedsydelser så tæt som muligt på lokalsamfundet, herunder i landdistrikter
 - kræve, at sundhedsfagligt personale yder pleje af samme kvalitet til handicappede som til andre, herunder på grundlag af frivilligt og informeret samtykke, ved gennem uddannelse og udbredelse af kendskabet til etiske standarder for offentlig og privat sundhedspleje bl.a. at øge bevidstheden om de menneskerettigheder, den værdighed og autonomi og de behov, som handicappede har

- e) forbyde diskrimination af handicappede i forbindelse med sygeforsikringer og livsforsikringer, som skal tilbydes på retfærdige og rimelige vilkår, når sådanne forsikringer er tilladt efter national lovgivning
- f) forhindre diskriminerende nægtelse af sundhedspleje eller sundhedstilbud eller af mad og drikke på grund af handicap.

Artikel 26

Habilitering og rehabilitering

1. Deltagerstaterne skal træffe effektive og egnede foranstaltninger, bl.a. gennem støtte fra ligestillede, for at gøre det muligt for handicappede at opnå og bevare den størst mulige uafhængighed, fuld fysisk, mental, social og erhvervmæssig selvstændighed samt fuld inddragelse og deltagelse i alle livets aspekter. Med henblik herpå skal deltagerstaterne iværksætte, styrke og udbygge omfattende habiliterings- og rehabiliteringsordninger og -programmer, især inden for sundhed, beskæftigelse, uddannelse og sociale forhold, således at disse ordninger og programmer:

- a) iværksættes tidligst muligt og baseres på en tværfaglig bedømmelse af individuelle behov og individuel styrke
 - b) støtter deltagelse og inddragelse i samfundslivet og på alle samfundsområder, er frivillige og tilbydes handicappede så tæt som muligt på deres lokalsamfund, herunder i landdistrikter.
2. Deltagerstaterne skal fremme udviklingen af grund- og efteruddannelse for fagfolk og personale, der arbejder med habilitering og rehabilitering.
3. Deltagerstaterne skal fremme eksistensen af og kendskabet til samt anvendelsen af hjælpemidler og hjælpemiddel-teknologi, der er målrettet handicappede, i det omfang disse vedrører habilitering og rehabilitering.

Artikel 27

Arbejde og beskæftigelse

1. Deltagerstaterne anerkender handicappedes ret til at arbejde på lige fod med andre, hvilket omfatter retten til at kunne tjene til livets ophold ved arbejde efter eget valg på et arbejdsmarked og i et arbejdsmiljø, der er åbent, rummeligt og tilgængeligt for handicappede. Deltagerstaterne skal sikre og fremme opfyldelsen af retten til arbejde, herunder for personer, der får et handicap i forbindelse med deres beskæftigelse, ved at træffe egnede foranstaltninger, herunder gennem lovgivning, til bl.a. at:

- a) forbyde diskrimination på grund af handicap i alle forhold vedrørende enhver form for beskæftigelse, herunder betingelser for rekruttering, ansættelse og beskæftigelse, fortsat beskæftigelse, karrieremuligheder samt sikre og sunde arbejdsforhold
- b) beskytte handicappedes ret til retfærdige og gunstige arbejdsvilkår på lige fod med andre, herunder lige muligheder og lige løn for arbejde af samme værdi, sikre og sunde arbejdsforhold, herunder beskyttelse mod chikane, samt afhjælpning af klager
- c) sikre, at handicappede kan udøve deres arbejdsmarkeds- og fagforeningsrettigheder på lige fod med andre
- d) gøre det muligt for handicappede at få effektiv adgang til almindelig faglig vejledning og erhvervsvejledning, jobanvisningsordninger og til erhvervsuddannelse og efteruddannelse
- e) fremme beskæftigelsesmuligheder og karrieremuligheder for handicappede på arbejdsmarkedet samt bistand til at finde, få, fastholde og vende tilbage til beskæftigelse
- f) fremme mulighederne for selvbeskæftigelse, iværksætteri, udvikling af kooperativer samt etablering af egen virksomhed
- g) ansætte personer med handicap i den offentlige sektor
- h) fremme beskæftigelsen af handicappede i den private sektor gennem egnede politikker og foranstaltninger, som kan omfatte ordninger med positiv særbehandling, løntilskud og andre foranstaltninger
- i) sikre tilpasninger i rimeligt omfang på arbejdspladsen for handicappede
- j) fremme, at handicappede får erhvervs erfaring på et åbent arbejdsmarked
- k) fremme ordninger for erhvervmæssig og faglig rehabilitering, fastholdelse af job og tilbagevenden til arbejde for handicappede.

2. Deltagerstaterne skal sikre, at handicappede ikke holdes i slaveri eller trældom og på lige fod med andre er beskyttet mod tvangs- eller pligtarbejde.

Artikel 28

Tilfredsstillende levestandard og social tryghed

1. Deltagerstaterne anerkender, at handicappede har ret til tilfredsstillende levestandard for sig selv og deres familie, herunder fyldestgørende ernæring, beklædning og bolig, og til stadig forbedring af deres levestandard, og skal træffe egnede foranstaltninger for at sikre og fremme opfyldelsen af denne ret uden diskrimination på grund af handicap.

2. Deltagerstaterne anerkender, at handicappede har ret til social tryghed og til at udøve denne ret uden diskrimination på grund af handicap, og skal træffe egnede foranstaltninger for sikre og fremme opfyldelsen af denne ret, bl.a. ved at:

- a) sikre handicappede lige adgang til rent vand og til hjælpemidler, udstyr og anden bistand, der er tilpasset deres behov, og som er til en overkommelig pris
- b) sikre handicappede, især kvinder og piger med handicap og ældre handicappede, adgang til ordninger for social tryghed og fattigdomsbekæmpelse
- c) sikre handicappede og deres familie, som lever i fattigdom, adgang til offentlig bistand til handicaprelaterede udgifter, herunder tilstrækkelig uddannelse, rådgivning, økonomisk bistand og aflastende pleje
- d) sikre handicappede adgang til socialt boligbyggeri
- e) sikre personer med handicap lige adgang til pensionsydelse og pensionsordninger.

Artikel 29

Deltagelse i det politiske og offentlige liv

Deltagerstaterne skal sikre handicappede deres politiske rettigheder og muligheden for at udøve dem på lige fod med andre og sørge for:

- a) at sikre, at handicappede effektivt og fuldt ud, direkte eller gennem frit valgte repræsentanter på lige fod med andre kan deltage i det politiske og offentlige liv, herunder handicappedes ret til og mulighed for at afgive deres stemme og stille op til valg, bl.a. ved at:
 - i) sikre, at stemmeprocedurer, afstemningsfaciliteter og valgmateriale er egnede, tilgængelige og lette at forstå og anvende
 - ii) beskytte handicappedes ret til uden pression at afgive en hemmelig stemme ved valg og folkeafstemninger og til at stille op til valg, effektivt bestride et hverv og udføre alle offentlige funktioner på alle niveauer i den offentlige forvaltning, idet det gøres lettere at anvende hjælpemiddelteknologi og ny teknologi, hvor det er hensigtsmæssigt
 - iii) sikre, at handicappede frit kan give udtryk for deres vilje som vælgere, og med henblik herpå tillade, at de om nødvendigt og efter anmodning kan få bistand fra en person efter eget valg til at afgive deres stemme
- b) aktivt at fremme et miljø, hvor handicappede effektivt og fuldt ud kan deltage i varetagelsen af offentlige anliggender uden diskrimination og på lige fod med andre, og at fremme deres deltagelse i offentlige anliggender, bl.a. ved at:
 - i) deltage i ikke-statslige organisationer og foreninger, som beskæftiger sig med landets offentlige og politiske forhold, og i politiske partiers aktiviteter og administration
 - ii) oprette og melde sig ind i organisationer for handicappede med henblik på at repræsentere handicappede på internationalt, nationalt, regionalt og lokalt niveau.

*Artikel 30***Deltagelse i kulturlivet, rekreative aktiviteter, fritidsaktiviteter og sport**

1. Deltagerstaterne anerkender handicappedes ret til at tage del i kulturlivet på lige fod med andre og skal træffe alle egnede foranstaltninger for at sikre, at handicappede:

- a) har adgang til kulturstof i en tilgængelig form
- b) har adgang til fjernsynsprogrammer, film, teaterforestillinger og andre kulturelle aktiviteter i en tilgængelig form
- c) har adgang til kultursteder som teatre, museer, biografer, biblioteker og turistmål og så vidt muligt har adgang til monumenter og steder af national kulturel betydning.

2. Deltagerstaterne skal træffe egnede foranstaltninger for at gøre det muligt for handicappede at udvikle og udnytte deres kreative, kunstneriske og intellektuelle potentiale, ikke alene til gavn for dem selv, men også til berigelse af samfundet.

3. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med folkeretten træffe alle egnede foranstaltninger for at sikre, at lovgivning til beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret ikke udgør en urimelig eller diskriminerende barriere for handicappedes adgang til kulturstof.

4. Handicappede er på lige fod med andre berettiget til anerkendelse og støtte af deres særlige kulturelle og sproglige identitet, herunder tegnsprog og døvekultur.

5. For at gøre det muligt for handicappede på lige fod med andre at deltage i rekreative aktiviteter samt fritids- og sportsaktiviteter skal deltagerstaterne træffe egnede foranstaltninger til at:

- a) tilskynde til og fremme, at handicappede i videst muligt omfang deltager i almene sportsaktiviteter på alle niveauer
- b) sikre, at handicappede har mulighed for at arrangere, udvikle og deltage i handicapidræt og rekreative aktiviteter, og med henblik herpå tilskynde til, at de på lige fod med andre får passende instruktion, træning og ressourcer
- c) sikre, at personer med handicap har adgang til sportsfaciliteter, rekreative områder og turiststeder
- d) sikre, at handicappede børn på lige fod med andre børn har adgang til at deltage i leg, rekreative aktiviteter, fritidsliv og sport, herunder sådanne aktiviteter i skolen
- e) sikre, at handicappede har adgang til tilbud fra arrangører af rekreative aktiviteter samt turist-, fritids- og sportsaktiviteter.

*Artikel 31***Statistik og dataindsamling**

1. Deltagerstaterne forpligter sig til at indsamle relevante oplysninger, herunder statistiske og forskningsmæssige data, således at de kan formulere og gennemføre politikker, som udmønter denne konvention i praksis. Indsamlingen og ajourføringen af disse oplysninger skal:

- a) overholde de lovbestemte beskyttelsesforanstaltninger, herunder lovgivning om databeskyttelse, for at sikre fortrolig behandling af oplysningerne samt respekt for handicappedes privatliv
- b) overholde internationalt accepterede standarder for beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder samt etiske principper ved indsamling og brug af statistiske oplysninger.

2. De oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med denne artikel, skal om nødvendigt opdeles og anvendes ved vurderingen af deltagerstaternes overholdelse af deres forpligtelser i medfør af denne konvention samt til at identificere og fjerne de barrierer, som handicappede støder på ved udøvelsen af deres rettigheder.

3. Deltagerstaterne skal påtage sig ansvaret for at udbrede disse statistikker og sikre, at de er tilgængelige for handicappede og andre.

*Artikel 32***Internationalt samarbejde**

1. Deltagerstaterne anerkender vigtigheden af internationalt samarbejde og fremme deraf som støtte til den nationale indsats for at opfylde denne konventions formål og målsætninger og forpligter sig i denne forbindelse til at træffe egnede og effektive foranstaltninger mellem to eller flere stater og, hvor det er hensigtsmæssigt, i samarbejde med relevante internationale og regionale organisationer og civilsamfundet, især handicaporganisationer. Sådanne foranstaltninger kunne bl.a.:

- a) sikre, at det internationale samarbejde, herunder internationale udviklingsprogrammer, inkluderer og er tilgængeligt for handicappede
- b) lette og støtte kapacitetsopbygning, bl.a. gennem udveksling og deling af oplysninger, erfaringer, uddannelsesprogrammer og god praksis
- c) lette forskningssamarbejde samt adgang til videnskabelig og teknisk viden
- d) yde teknisk og økonomisk bistand, hvor det er hensigtsmæssigt, bl.a. ved at lette adgangen til og delingen af tilgængelig teknologi og hjælpemiddelteknologi og ved teknologioverførsel.

2. Bestemmelserne i denne artikel berører ikke den enkelte deltagerstats forpligtelse til at opfylde sine forpligtelser i medfør af denne konvention.

*Artikel 33***National gennemførelse og overvågning**

1. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med deres organisationsstruktur udpege et eller flere kontaktpunkter i centraladministrationen for forhold, der vedrører gennemførelsen af denne konvention, og skal behørigt overveje at oprette eller udpege en koordinerende funktion i centraladministrationen for at lette den dermed forbundne indsats inden for forskellige sektorer og på forskellige niveauer.

2. Deltagerstaterne skal i overensstemmelse med deres retslige og administrative systemer opretholde, styrke, udpege eller opstille rammer, herunder om nødvendigt en eller flere uafhængige funktioner, for at fremme, beskytte og overvåge gennemførelsen af denne konvention. Ved udpegelsen eller oprettelsen af en sådan funktion skal deltagerstaterne tage hensyn til principperne vedrørende de nationale menneskerettighedsinstitutioners status og funktion.

3. Civilsamfundet, især handicappede og de organisationer, der repræsenterer dem, skal inddrages og fuldt ud deltage i overvågningsprocessen.

*Artikel 34***Komitéen for rettigheder for handicappede**

1. Der nedsættes en komité for rettigheder for handicappede (i det følgende benævnt »komitéen«), som skal varetage nedennævnte opgaver.

2. Komitéen skal på tidspunktet for denne konventions ikrafttræden bestå af 12 eksperter. Når yderligere 60 lande har ratificeret eller tiltrådt denne konvention, skal antallet af komitémedlemmer øges med seks, således at antallet når op på maksimalt 18 medlemmer.

3. Komitéens medlemmer skal virke i deres personlige egenskab og skal være af høj moralsk integritet og have anerkendt kompetence og erfaring på det område, som denne konvention dækker. Ved indstilling af deres kandidater opfordres deltagerstaterne til at tage behørigt hensyn til bestemmelsen i denne konventions artikel 4, stk. 3.

4. Komitéens medlemmer vælges af deltagerstaterne, idet der tages hensyn til en rimelig geografisk fordeling, repræsentation af de forskellige kulturformer og de vigtigste retssystemer, en afbalanceret repræsentation af kønnene og deltagelse af eksperter med handicap.

5. Komitéens medlemmer vælges ved hemmelig afstemning på grundlag af en fortegnelse over personer, der er indstillet af deltagerstaterne blandt deres statsborgere på møder blandt deltagerstaterne. Ved disse møder, der er beslutningsdygtige, såfremt to tredjedele af deltagerstaterne er repræsenteret, indvælges i komitéen de personer, der opnår flest stemmer og et absolut flertal af de stemmer, der afgives af de tilstedeværende og stemmeafgivende repræsentanter for deltagerstaterne.

6. Det første valg skal afholdes senest seks måneder efter denne konventions ikrafttrædelse. Mindst fire måneder før hvert valg skal De Forenede Nationers generalsekretær skriftligt opfordre deltagerstaterne til inden to måneder at indstille deres kandidater. Generalsekretæren udarbejder derefter en alfabetisk fortegnelse over samtlige således indstillede personer med angivelse af de deltagerstater, der har indstillet dem, og fremsender den til de i denne konvention deltagende stater.
7. Komitéens medlemmer vælges for en periode på fire år. De kan genvælges én gang. Embedsperioden for seks af de medlemmer, der vælges ved det første valg, udløber dog efter to år; straks efter første valg udpeges navnene på disse medlemmer ved lodtrækning foretaget af formanden for det i stk. 5 nævnte møde.
8. Valget af de seks yderligere medlemmer af komitéen skal finde sted i tilknytning til de regelmæssige valg i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne artikel.
9. Hvis et medlem af komitéen dør, nedlægger sit hverv eller erklærer, at han eller hun af andre grunde ikke længere kan varetage sine forpligtelser, udpeger den deltagerstat, som indstillede medlemmet, en anden ekspert, der besidder de kvalifikationer og opfylder de krav, som er anført i de relevante bestemmelser i denne artikel, til at virke i den resterende del af perioden.
10. Komitéen fastsætter selv sin forretningsorden.
11. De Forenede Nationers generalsekretær stiller i nødvendigt omfang personale og øvrige faciliteter til rådighed for komitéen, således at komitéen effektivt kan udøve sine funktioner i henhold til denne konvention, og indkalder til det første møde.
12. Med De Forenede Nationers generalforsamlings godkendelse modtager medlemmerne af komitéen, der er oprettet i henhold til denne konvention, vederlag af de Forenede Nationers midler på de vilkår og betingelser, som generalforsamlingen måtte beslutte under hensyntagen til vigtigheden af komitéens ansvarsområder.
13. Komitéens medlemmer har krav på de faciliteter og privilegier og den immunitet, som tilkommer eksperter udsendt i særligt hverv for De Forenede Nationer, således som det er fastlagt i de relevante afsnit af konventionen om FN's rettigheder og immuniteter.

Artikel 35

Rapporter fra deltagerstaterne

1. Hver deltagerstat forpligter sig til gennem De Forenede Nationers generalsekretær at aflægge en omfattende rapport til komitéen om de foranstaltninger, den har truffet til gennemførelse af sine forpligtelser efter denne konvention, og om de fremskridt, der er gjort i den henseende, inden to år efter at denne konvention er trådt i kraft for den pågældende deltagerstat.
2. Derefter skal deltagerstaterne aflægge rapport mindst hvert fjerde år samt yderligere, når komitéen anmoder herom.
3. Komitéen skal fastlægge eventuelle retningslinjer for rapporternes indhold.
4. En deltagerstat, som har aflagt en omfattende første rapport til komitéen, skal ikke i sine efterfølgende rapporter gentage de oplysninger, der er givet tidligere. Ved udarbejdelsen af rapporter til komitéen opfordres deltagerstaterne til at gøre dette ved en åben og gennemsigtig proces og til behørigt at tage hensyn til bestemmelsen i denne konventions artikel 4, stk. 3.
5. Rapporterne kan angive forhold og vanskeligheder, som har indflydelse på, i hvilken udstrækning forpligtelserne i henhold til denne konvention opfyldes.

Artikel 36

Behandling af rapporter

1. Komitéen behandler hver rapport og fremkommer med de forslag og generelle anbefalinger til rapporten, som den anser for passende, og fremsender disse til den pågældende deltagerstat. Deltagerstaten kan svare komitéen med oplysninger efter eget valg. Komitéen kan anmode deltagerstaterne om yderligere oplysninger vedrørende denne konventions gennemførelse.
2. Hvis en deltagerstat er betydeligt forsinket med aflæggelsen af en rapport, kan komitéen give den pågældende deltagerstat meddelelse om, at det er nødvendigt at undersøge gennemførelsen af denne konvention i den pågældende deltagerstat på grundlag af pålidelige oplysninger, som foreligger for komitéen, hvis den pågældende rapport ikke afgives inden tre måneder efter meddelelsen. Komitéen skal anmode den pågældende deltagerstat om at deltage i en sådan undersøgelse. Såfremt deltagerstaten svarer ved at aflægge den pågældende rapport, finder bestemmelserne i stk. 1 anvendelse.

3. De Forenede Nationers generalsekretær skal gøre rapporterne tilgængelige for samtlige deltagerstater.
4. Deltagerstaterne skal gøre deres rapporter almindeligt tilgængelige for offentligheden i deres egne lande og skal lette adgangen til forslag og generelle anbefalinger vedrørende rapporterne.
5. Komitéen fremsender, når den anser det for hensigtsmæssigt, til De Forenede Nationers særorganisationer, fonde og programmer samt andre kompetente organer rapporter fra deltagerstaterne for at imødekomme en heri anført anmodning om eller tilkendegivelse af et behov for teknisk rådgivning eller bistand, tillige med komitéens eventuelle bemærkninger og anbefalinger vedrørende disse anmodninger eller tilkendegivelser.

Artikel 37

Samarbejde mellem deltagerstaterne og komitéen

1. Hver deltagerstat skal samarbejde med komitéen og bistå komitéens medlemmer med at opfylde deres mandat.
2. Komitéen skal i sit forhold til deltagerstaterne behørigt overveje, på hvilke måder og med hvilke midler den nationale kapacitet til at gennemføre denne konvention kan forøges, herunder gennem internationalt samarbejde.

Artikel 38

Komitéens forhold til andre organer

For at fremme en effektiv gennemførelse af denne konvention og det internationale samarbejde på det område, der er omfattet af denne konvention, skal:

- a) særorganisationerne og andre af De Forenede Nationers organer have adgang til at være repræsenteret ved bedømmelsen af foranstaltningerne til gennemførelse af de bestemmelser i denne konvention, som falder inden for rammerne af deres mandat. Komitéen kan opfordre særorganisationerne og andre kompetente organer, som den finder egnede, til at yde sagkyndig rådgivning om denne konventions gennemførelse på områder, der falder inden for rammerne af deres respektive mandater. Komitéen kan opfordre særorganisationerne og andre af De Forenede Nationers organer til at aflægge rapport om denne konventions gennemførelse på områder inden for rammerne af deres aktiviteter
- b) komitéen som led i udøvelsen af sit mandat om nødvendigt rådføre sig med andre relevante organer, der er oprettet i henhold til internationale menneskerettighedskonventioner, for at sikre ensartethed i de respektive retningslinjer for rapporter, forslag og generelle anbefalinger samt undgå gentagelser og overlappning under udøvelsen af deres funktioner.

Artikel 39

Komitéens rapport

Komitéen skal hvert andet år aflægge rapport om sin virksomhed til generalforsamlingen og til Det Økonomiske og Sociale Råd og kan fremkomme med forslag og generelle anbefalinger på grundlag af behandlingen af rapporter og oplysninger fra deltagerstaterne. Sådanne forslag og generelle anbefalinger skal medtages i komitéens rapport tillige med eventuelle bemærkninger fra deltagerstaterne.

Artikel 40

Partskonference

1. Deltagerstaterne skal mødes regelmæssigt til en partskonference for at drøfte alle spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne konvention.
2. De Forenede Nationers generalsekretær skal indkalde til en partskonference senest seks måneder efter, at denne konvention er trådt i kraft. De Forenede Nationers generalsekretær indkalder til efterfølgende møder hvert andet år, eller når partskonferencen træffer bestemmelse herom.

Artikel 41

Depositær

De Forenede Nationers generalsekretær er depositær for denne konvention.

Artikel 42

Undertegnelse

Denne konvention er åben for undertegnelse for alle stater og regionale samarbejdsorganisationer i De Forenede Nationers hovedsæde i New York fra den 30. marts 2007.

*Artikel 43***Tilsagn om at blive bundet af konventionen**

Denne konvention skal ratificeres af de undertegnende stater og formelt bekræftes af de undertegnende regionale samarbejdsorganisationer. Den står åben for tiltrædelse af enhver stat eller regional samarbejdsorganisation, som ikke har undertegnet denne konvention.

*Artikel 44***Regionale samarbejdsorganisationer**

1. Ved »regional samarbejdsorganisation« forstås en organisation, som er oprettet af suveræne stater i en given region, og til hvilken dens medlemsstater har overført kompetence i forhold, der hører under denne konvention. Sådanne organisationer skal i deres formelle bekræftelsesinstrument eller tiltrædelsesinstrument erklære, i hvilket omfang de har kompetence i forhold, der hører under denne konvention. Efterfølgende skal de give depositaren meddelelse om enhver væsentlig ændring i omfanget af deres kompetence.

2. Henvisninger til »deltagerstater« i denne konvention finder anvendelse på sådanne organisationer inden for rammerne af deres kompetence.

3. Ved anvendelse af artikel 45, stk. 1, og artikel 47, stk. 2 og 3, i denne konvention medregnes instrumenter deponeret af en regional samarbejdsorganisation ikke.

4. Regionale samarbejdsorganisationer kan i forhold, der er omfattet af deres kompetence, udøve deres ret til at stemme ved partskonferencen med et antal stemmer svarende til det antal af deres medlemsstater, som er parter i denne konvention. En sådan organisation må ikke udøve sin ret til at stemme, hvis nogen af dens medlemsstater udøver deres ret, og omvendt.

*Artikel 45***Ikrafttræden**

1. Denne konvention træder i kraft på tredivtedagen efter deponeringen af det 20. ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

2. For hver stat eller regional samarbejdsorganisation, der ratificerer, formelt bekræfter eller tiltræder denne konvention efter deponeringen af det 20. instrument, træder denne konvention i kraft på tredivtedagen efter deponeringen af statens eller organisationens eget ratifikations-, bekræftelses- eller tiltrædelsesinstrument.

*Artikel 46***Forbehold**

1. Der kan ikke tages forbehold, som er uforenelige med denne konventions hensigt og formål.

2. Forbehold kan til enhver tid trækkes tilbage.

*Artikel 47***Ændringer**

1. Enhver deltagerstat kan stille et ændringsforslag til denne konvention og indsende det til De Forenede Nationers generalsekretær. Generalsekretæren skal sende ethvert ændringsforslag til deltagerstaterne med anmodning om, at disse meddeler, hvorvidt de ønsker en partskonference med det formål at behandle og træffe beslutning om forslagene. Såfremt mindst en tredjedel af deltagerstaterne inden fire måneder efter datoen for en sådan meddelelse fremsætter ønske om en konference, skal generalsekretæren indkalde til konferencen i De Forenede Nationers regi. Enhver ændring, der vedtages med to tredjedels flertal af de deltagerstater, der er til stede og afgiver deres stemme, fremsendes af generalsekretæren til generalforsamlingen til godkendelse og derefter til alle deltagerstater til antagelse.

2. En ændring, der er vedtaget og godkendt i overensstemmelse med stk. 1, træder i kraft på tredivtedagen efter, at antallet af deponerede godkendelsesinstrumenter har nået to tredjedele af antallet af deltagerstater på datoen for ændringens vedtagelse. Derefter træder ændringen i kraft for en deltagerstat på tredivtedagen efter den dato, hvor den pågældende stat deponerer sit eget godkendelsesinstrument. En ændring er kun bindende for de deltagerstater, der har godkendt den.

3. Hvis det ved konsensus besluttet af partskonferencen, træder en ændring, som er vedtaget og godkendt i overensstemmelse med stk. 1, og som udelukkende vedrører artikel 34, 38, 39 og 40, i kraft for alle deltagerstater på tredivedagen efter, at antallet af deponerede godkendelsesinstrumenter har nået to tredjedele af antallet af deltagerstater på datoen for ændringens vedtagelse.

Artikel 48

Opsigelse

En deltagerstat kan opsig denne konvention ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær. Opsigelsen træder i kraft et år efter datoen for generalsekretærens modtagelse af meddelelsen.

Artikel 49

Tilgængelig form

Teksten til denne konvention skal foreligge i tilgængelig form.

Artikel 50

Autentiske tekster

Den arabiske, den engelske, den franske, den kinesiske, den russiske og den spanske tekst til denne konvention har samme gyldighed.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnende befuldmægtigede, der af deres respektive regeringer er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne konvention.

—

BILAG II

ERKLÆRING OM DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS KOMPETENCE MED HENSYN TIL SPØRGSMÅL, DER ER OMHANDLET I DE FORENEDE NATIONERS KONVENTION OM HANDICAPPEDES RETTIGHEDER

(Erklæring afgivet i henhold til konventionens artikel 44, stk. 1)

I henhold til artikel 44, stk. 1, i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (i det følgende benævnt »konventionen«) skal en regional samarbejdsorganisation i sit instrument for formel bekræftelse eller tiltrædelse afgive en erklæring om omfanget af sine kompetencer med hensyn til spørgsmål, der er omhandlet i konventionen.

De nuværende medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypren, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

Det Europæiske Fællesskab bemærker, at begrebet »kontraherende stater« i konventionens forstand gælder for regionale samarbejdsorganisationer inden for rammerne af deres kompetence.

De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder finder, for så vidt angår Det Europæiske Fællesskabs kompetencer, anvendelse på de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, særlig artikel 299.

I henhold til artikel 299 gælder denne erklæring ikke for de af medlemsstaternes territorier, hvor nævnte traktat ikke finder anvendelse, og den berører ikke de love eller holdninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til konventionen på disse territoriers vegne eller i deres interesse.

I overensstemmelse med konventionens artikel 44, stk. 1, er det i denne erklæring anført, hvilke kompetencer medlemsstaterne har overført til Fællesskabet i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab på de områder, der er omfattet af konventionen.

Omfanget og udøvelsen af Fællesskabets kompetence udvikler sig ifølge sagens natur til stadighed, og Fællesskabet vil om nødvendigt supplere eller ændre denne erklæring i overensstemmelse med konventionens artikel 44, stk. 1.

I forbindelse med visse spørgsmål har Det Europæiske Fællesskab enekompetence, og i forbindelse med andre spørgsmål er kompetencen delt mellem Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne. Medlemsstaterne har fortsat kompetence i forbindelse med alle spørgsmål, hvor der ikke er overført nogen kompetence til Det Europæiske Fællesskab.

Nuværende situation:

1. Fællesskabet har enekompetence med hensyn til statsstøttes forenelighed med fællesmarkedet og den fælles toldtarif.

I det omfang bestemmelser i fællesskabsretten berøres af bestemmelserne i konventionen, har Det Europæiske Fællesskab enekompetence til at acceptere sådanne forpligtelser med hensyn til sin egen offentlige administration. Fællesskabet erklærer i den forbindelse, at det har beføjelse til at fastsætte bestemmelser for ansættelse, tjenestevilkår, vederlag, uddannelse osv. for ikke-valgte tjenestemænd, der er omfattet af tjenestemandsvedtægten og gennemførelsesbestemmelserne hertil⁽¹⁾.

2. Fællesskabet deler kompetence med medlemsstaterne med hensyn til bekæmpelse af diskrimination på grund af handicap, fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, landbrug, jernbane- og landvejstransport, sø- og luftfart, beskatning, det indre marked, lige løn til mænd og kvinder, transeuropæisk netpolitik og statistikker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

Det Europæiske Fællesskab har kun enekompetence til at indgå denne konvention med hensyn til disse spørgsmål i det omfang, bestemmelserne i konventionen eller retlige instrumenter vedtaget til gennemførelse heraf berører fælles regler, der tidligere er blevet fastlagt af Det Europæiske Fællesskab. Hvis der findes fællesskabsregler, som dog ikke er berørt, især i tilfælde med fællesskabsbestemmelser, der kun fastsætter minimumsstandarder, har medlemsstaterne kompetence, med forbehold af Det Europæiske Fællesskabs kompetence til at handle på dette område. Ellers ligger kompetencen fortsat hos medlemsstaterne. En liste over relevante retsakter vedtaget af Det Europæiske Fællesskab fremgår af tillægget hertil. Omfanget af Det Europæiske Fællesskabs kompetence i henhold til disse retsakter må vurderes ud fra de præcise bestemmelser i den enkelte foranstaltning, og især i hvilket omfang disse bestemmelser fastlægger fælles regler.

3. Følgende fællesskabspolitikker kan også være relevante i forbindelse med FN-konventionen: Medlemsstaterne og Fællesskabet arbejder på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse. Fællesskabet bidrager til udviklingen af et højt uddannelsesniveau ved at fremme samarbejde mellem medlemsstaterne og om nødvendigt ved at støtte og supplere disses indsats. Fællesskabet iværksætter en erhvervsuddannelsespolitik, der støtter og supplerer medlemsstaternes aktioner. For at fremme en harmonisk udvikling af Fællesskabet som helhed udvikler og fortsætter dette sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed. Fællesskabet fører en udviklingssamarbejds politik og har et økonomisk, finansielt og teknisk samarbejde med tredjelande, uden at dette berører medlemsstaternes respektive kompetencer.

Tillæg

FÆLLESSKABSRETSAKTER VEDRØRENDE SPØRGSMÅL, DER ER OMHANDLET I KONVENTIONEN

De nedenfor anførte fællesskabsretsakter viser omfanget af Fællesskabets kompetence i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Navnlig har Det Europæiske Fællesskab enekompetence i forbindelse med visse spørgsmål, mens kompetencen i forbindelse med andre spørgsmål er delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Omfanget af Fællesskabets kompetence i henhold til disse retsakter må vurderes ud fra de præcise bestemmelser i den enkelte foranstaltning, og især i hvilket omfang disse bestemmelser fastlægger fælles regler, der berøres af konventionens bestemmelser.

— vedrørende tilgængelighed

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/85/EF af 20. november 2001 om særlige bestemmelser for køretøjer, der anvendes til personbefordring og har flere end otte siddepladser ud over førerens plads, og om ændring af direktiv 70/156/EØF og 97/27/EF (EFT L 42 af 13.2.2002, s. 1)

Rådets direktiv 96/48/EF af 23. juli 1996 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for højhastighedstog (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 6), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 114)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/16/EF af 19. marts 2001 om interoperabilitet i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog (EFT L 110 af 20.4.2001, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/50/EF (EUT L 164 af 30.4.2004, s. 114)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/87/EF af 12. december 2006 om fastsættelse af tekniske forskrifter for fartøjer på indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 82/714/EØF (EUT L 389 af 30.12.2006, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/24/EF af 14. april 2003 om ændring af Rådets direktiv 98/18/EF om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe (EUT L 123 af 17.5.2003, s. 18)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1)

Kommissionens beslutning 2008/164/EF af 21. december 2007 vedrørende den tekniske specifikation for interoperabilitet for bevægelseshæmmede i det transeuropæiske jernbanesystem for konventionelle tog og højhastighedstog (EUT L 64 af 7.3.2008, s. 72)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer (EFT L 213 af 7.9.1995, s. 1), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning) (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester («forsyningspligtdirektivet») (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 51)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/39/EF af 10. juni 2002 om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (EFT L 176 af 5.7.2002, s. 21), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008 om ændring af direktiv 97/67/EF med henblik på fuld realisering af det indre marked for posttjenester i Fællesskabet (EUT L 52 af 27.2.2008, s. 3)

Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134 af 30.4.2004, s. 114)

Rådets direktiv 92/13/EØF af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335 af 20.12.2007, s. 31)

Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395 af 30.12.1989, s. 33), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335 af 20.12.2007, s. 31)

— vedrørende en selvstændig tilværelse, social inklusion, arbejde og beskæftigelse

Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16)

Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 (generel gruppefritagelsesforordning) (EUT L 214 af 9.8.2008, s. 3)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2289/83 af 29. juli 1983 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelserne til artikel 70 til 78 i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 220 af 11.8.1983, s. 15)

Rådets direktiv 83/181/EØF af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder (EFT L 105 af 23.4.1983, s. 38)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning) (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23)

Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105 af 23.4.1983, s. 1)

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 2009/47/EF af 5. maj 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF hvad angår de nedsatte satser for merværdiafgiften (EUT L 116 af 9.5.2009, s. 18)

Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20. september 2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT L 277 af 21.10.2005, s. 1)

Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet (EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51)

— vedrørende personlig mobilitet

Rådets direktiv 91/439/EØF af 29. juli 1991 om kørekort (EFT L 237 af 24.8.1991, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning) (EUT L 403 af 30.12.2006, s. 18)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF (EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1899/2006 af 12. december 2006 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (EUT L 377 af 27.12.2006, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 1)

Kommissionens forordning (EF) nr. 8/2008 af 11. december 2007 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3922/91 om harmonisering af tekniske krav og administrative procedurer inden for civil luftfart (EUT L 10 af 12.1.2008, s. 1)

— vedrørende adgang til oplysninger

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF (EUT L 136 af 30.4.2004, s. 34)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 («direktivet om urimelig handelspraksis») (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22)

— vedrørende statistik og dataindsamling

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31)

Rådets forordning (EF) nr. 577/98 af 9. marts 1998 om gennemførelse af en stikprøveundersøgelse vedrørende arbejdsstyrken i Fællesskabet (EFT L 77 af 14.3.1998, s. 3) med tilhørende gennemførelsesbestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1177/2003 af 16. juni 2003 om EF-statistikker over indkomstforhold og levevilkår (EU-SILC) (EUT L 165 af 3.7.2003, s. 1) med tilhørende gennemførelsesbestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 458/2007 af 25. april 2007 om det europæiske system af integrerede statistikker for social beskyttelse (ESSPROS) (EUT L 113 af 30.4.2007, s. 3) med tilhørende gennemførelsesbestemmelser

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1338/2008 af 16. december 2008 om fællesskabsstatistikker over folkesundhed og arbejdsmiljø (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 70)

— vedrørende internationalt samarbejde

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41)

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1)

Kommissionens forordning (EF) nr. 718/2007 af 12. juni 2007 om gennemførelse af Rådets forordning (EF) nr. 1085/2006 om oprettelse af et instrument til førtiltrædelsesbistand (IPA) (EUT L 170 af 29.6.2007, s. 1)

*BILAG III***DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS FORBEHOLD MED HENSYN TIL ARTIKEL 27, STK. 1,
I FN-KONVENTIONEN OM HANDICAPPEDES RETTIGHEDER**

Det Europæiske Fællesskab erklærer, at medlemsstaterne i henhold til fællesskabsretten (især Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv) i givet fald selv kan tage forbehold med hensyn til artikel 27, stk. 1, i konventionen om handicappedes rettigheder, i det omfang artikel 3, stk. 4, i det nævnte rådsdirektiv giver dem ret til at udelukke ikke-forskelsbehandling på grund af handicap fra direktivets anvendelsesområde, for så vidt angår tjeneste i de væbnede styrker. Fællesskabet erklærer derfor, at dets indgåelse af konventionen ikke berører ovennævnte ret, som tillægges dets medlemsstater i medfør af fællesskabsretten.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 30. november 2009

om fastsættelse af de første regioner, hvor visuminformationssystemet (VIS) sættes i drift

(meddelt under nummer K(2009) 8542)

(Kun den bulgarske, den estiske, den finske, den franske, den græske, den italienske, den lettiske, den litauiske, den maltesiske, den nederlandske, den polske, den portugisiske, den rumænske, den slovakiske, den slovenske, den spanske, den svenske, den tjekkiske, den tyske og den ungarske udgave er autentiske)

(2010/49/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

(4) Ifølge denne vurdering er Nordafrika den første region, hvor indsamling og fremsendelse af visumoplysninger til VIS bør starte for alle visumansøgningers vedkommende.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

(5) Den anden region, hvor indsamling og fremsendelse af visumoplysninger til VIS bør starte for alle visumansøgningers vedkommende, er Mellemøsten, med undtagelse af det besatte palæstinensiske område på grund af de store tekniske vanskeligheder, der kan opstå med at udstyre de berørte konsulater og kontorer. Der bør senere vedtages en beslutning om idriftsættelse af VIS i dette område.

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)⁽¹⁾, særlig artikel 48, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 48 i forordning (EF) nr. 767/2008 skal der ske en gradvis idriftsættelse af VIS. Det er derfor nødvendigt at udpege de første regioner, hvor de oplysninger, der skal behandles i VIS i de første faser af den gradvise idriftsættelse, herunder fotografier og fingeraftryksoplysninger, skal indsamles og fremsendes til VIS for alle visumansøgninger i den pågældende region.

(6) Den tredje region, hvor indsamling og fremsendelse af visumoplysninger til VIS bør starte for alle visumansøgningers vedkommende, er Golf-regionen.

(2) Ifølge artikel 48, stk. 4, i forordning (EF) nr. 767/2008 skal disse regioner fastlægges på basis af følgende kriterier: risikoen for ulovlig indvandring, trusler mod medlemsstaternes indre sikkerhed og den realistiske mulighed for at indsamle biometriske data fra alle lokaliteter i den pågældende region.

(7) For at undgå huller i forbindelse med bekæmpelse af ulovlig indvandring og beskyttelse af den indre sikkerhed bør Schengen-grænseovergangsstederne i indkøringsfasen udgøre en særskilt region med henblik på visumansøgninger, der indgives ved de ydre grænser. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at starte indsamling og fremsendelse af oplysninger til VIS ved de ydre grænseovergangssteder så hurtigt som muligt for at undgå, at indførelsen af VIS i regionerne omgås af tredjelandstatsborgere fra disse regioner, der indgiver deres ansøgning ved de ydre grænser.

(3) Kommissionen har foretaget en vurdering af de forskellige regioner således som defineret i 2005 af medlemsstaternes eksperter med henblik på en gradvis idriftsættelse af VIS og, især for det første kriteriums vedkommende, under hensyntagen til aspekter som den gennemsnitlige afslagsprocent for ansøgninger om visum og indrejse for hver af de berørte regioner, og for det tredje kriteriums vedkommende det forhold, at den konsulære tilstedeværelse eller repræsentation bør styrkes i visse regioner for at sikre en effektiv idriftsættelse af VIS i disse regioner.

(8) Idriftsættelsen i hver af de omhandlede regioner fastlægges af Kommissionen i henhold til artikel 48, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 767/2008.

(9) Med henblik på fastlæggelsen af flere regioner bør efterfølgende beslutninger træffes på et senere tidspunkt på grundlag af en yderligere og ajourført vurdering af disse andre regioner i overensstemmelse med de relevante kriterier og erfaringen med idriftsættelsen i de første regioner som fastlagt i denne beslutning.

⁽¹⁾ EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60.

- (10) I medfør af artikel 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltog Danmark ikke i vedtagelsen af forordning (EF) nr. 767/2008, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da forordning (EF) nr. 767/2008 imidlertid udbygger Schengenreglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit IV, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Danmark i henhold til artikel 5 i protokollen ved brev af 13. oktober 2008 givet meddelelse om gennemførelsen af disse regler i national ret. Danmark er derfor i henhold til folkeretten forpligtet til at gennemføre denne beslutning.
- (11) Denne beslutning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽¹⁾. Beslutningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige. Beslutningen bør derfor ikke rettes til Det Forenede Kongerige.
- (12) Denne beslutning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽²⁾. Beslutningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland. Beslutningen bør derfor ikke rettes til Irland.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne beslutning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁴⁾ af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne beslutning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁵⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁶⁾ og 2008/149/RIA ⁽⁷⁾.
- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne beslutning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/261/EF ⁽⁸⁾ og 2008/262/EF ⁽⁹⁾.
- (16) For så vidt angår Cypern er denne beslutning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.
- (17) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien, er denne beslutning en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005.
- (18) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 51, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) ⁽¹⁰⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De regioner, hvor indsamling og fremsendelse af oplysninger til visuminformationssystemet (VIS) starter i medfør af artikel 48, stk. 1, litra c), og stk. 3, i forordning (EF) nr. 767/2008, er følgende:

⁽¹⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽²⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁴⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽⁵⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50.

⁽⁸⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3.

⁽⁹⁾ EUT L 83 af 26.3.2008, s. 5.

⁽¹⁰⁾ EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

— Den første region:

Algeriet

Egypten

Libyen

Mauretanien

Marokko

Tunesien.

— Den anden region:

Israel

Jordan

Libanon

Syrien

— Den tredje region:

Afghanistan

Bahrain

Iran

Irak

Kuwait

Oman

Qatar

Saudi-Arabien

De Forenede Arabiske Emirater

Yemen.

Artikel 2

Ydre grænseovergangssteder, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) ⁽¹⁾, udgør en særskilt region. For visumansøgninger indgivet ved de ydre grænser starter indsamling og fremsendelse af oplysninger til visuminformationssystemet (VIS) i medfør af artikel 48, stk. 3, i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland og Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Kommissionens vegne

Jacques BARROT

Næstformand

⁽¹⁾ EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

